

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 12.9.2018
COM(2018) 640 final

2018/0331 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o preprečevanju razširjanja terorističnih spletnih vsebin

*Prispevek Evropske komisije k srečanju voditeljev
v Salzburgu 19. in 20. septembra 2018*

{SEC(2018) 397 final} - {SWD(2018) 408 final} - {SWD(2018) 409 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

1.1. Razlogi za predlog in njegovi cilji

Internet po zaslugi svoje vesplošne razširjenosti uporabnikom omogoča, da komunicirajo, delajo, se družijo, ustvarjajo, pridobivajo in izmenjujejo informacije in vsebine z milijoni posameznikov po vsem svetu. Internetne platforme ustvarjajo pomembne koristi za ekonomsko in družbeno blaginjo uporabnikov v Uniji in zunaj nje. Možnost doseganja tako velikega občinstva z minimalnimi stroški pa privablja tudi storilce kaznivih dejanj, ki želijo internet zlorabiti za nezakonite namene. Nedavni teroristični napadi na ozemlju EU so pokazali, kako teroristi zlorablajo internet za pridobivanje in novačenje podpornikov, pripravljanje in omogočanje terorističnih dejavnosti, povečevanje svojih grozodejstev in pozivanje drugih, naj sledijo njihovem zgledu ter skupaj z njimi sejejo strah v širši javnosti.

Teroristične vsebine, ki se delijo na spletu za takšne namene, se razširjajo prek ponudnikov storitev gostovanja, ki omogočajo nalaganje vsebin tretjih oseb. Teroristične spletne vsebine so se izkazale za ključne pri radikalizaciji in kot navdih za napade tako imenovanih „volkov samotarjev“ pri več nedavnih terorističnih napadih v Evropi. Takšne vsebine povzročajo znatne negativne učinke na posameznike in družbo na splošno, poleg tega pa tudi slabijo zaupanje uporabnikov v internet ter vplivajo na poslovne modele in ugled prizadetih podjetij. Teroristi ne zlorablajo le platform velikih družbenih medijev, ampak vse pogosteje tudi manjše ponudnike, ki ponujajo različne vrste storitev gostovanja na svetovni ravni. Ta zloraba interneta poudarja posebno družbeno odgovornost internetnih platform, da zaščitijo svoje uporabnike pred izpostavljenostjo terorističnim vsebinam, in resna varnostna tveganja, ki jih te vsebine pomenijo za širšo družbo.

Ponudniki storitev gostovanja so se odzvali na pozive javnih organov in sprejeli nekatere ukrepe za onemogočanje terorističnih vsebin v okviru svojih storitev. S pomočjo prostovoljnih okvirov in partnerstev, vključno z internetnim forumom EU, ki je bil vzpostavljen decembra 2015 v okviru evropske agende za varnost, je bil dosežen napredek. Internetni forum EU je spodbudil prostovoljno sodelovanje držav članic in ponudnikov storitev gostovanja ter ukrepe za zmanjšanje dostopnosti terorističnih spletnih vsebin in krepitev vloge civilne družbe z namenom povečati obseg učinkovitega alternativnega diskurza na spletu. Ta prizadevanja so prispevala k večjemu sodelovanju, izboljšanju odzivov podjetij na obvestila, ki jih podajo nacionalni organi in Europolova enota za prijavljanje internetnih vsebin, uvedbi prostovoljnih proaktivnih ukrepov za izboljšanje avtomatiziranega odkrivanja terorističnih vsebin, okrepljenemu sodelovanju znotraj panoge, vključno z razvojem „podatkovne zbirke ključnikov“, da se prepreči prenos znanih terorističnih vsebin na povezane platforme, pa tudi k večji preglednosti teh prizadevanj. Čeprav bi se moralo sodelovanje v okviru internetnega foruma EU v prihodnosti nadaljevati, so se pri prostovoljnih ureditvah pokazale tudi nekatere omejitve. Prvič, v forumu niso sodelovali vsi prizadeti ponudniki storitev gostovanja in drugič, obseg in hitrost napredka med ponudniki storitev gostovanja kot celote ne zadoščata za ustrezen odziv na to težavo.

Glede na te omejitve obstaja jasna potreba po okrepljenem ukrepanju Evropske unije proti terorističnim spletnim vsebinam. Komisija je 1. marca 2018 sprejela Priporočilo o ukrepih za učinkovito preprečevanje nezakonitih spletnih vsebin, ki temelji na septembrskem sporočilu

Komisije¹ in prizadevanjih v okviru internetnega foruma EU. Priporočilo vsebuje posebno poglavje, v katerem so opredeljeni številni ukrepi za učinkovito zaježitev prenosa in deljenja teroristične propagande na spletu, kot so izboljšave v postopku prijav, enournno časovno obdobje za odzivanje na prijave, bolj proaktivno odkrivanje, učinkovito odstranjevanje in zadostni zaščitni ukrepi za pravilno oceno terorističnih vsebin².

Potrebo po okrepitvi ukrepov v zvezi s terorističnimi spletnimi vsebinami so v svojih pozivih izrazile tudi države članice EU, med katerimi so nekatere že zakonsko uredile to področje ali pa so napovedale, da ga bodo. Evropski svet je na zasedanju 22. in 23. junija 2017 po vrsti terorističnih napadov v EU in ob upoštevanju dejstva, da so teroristične spletne vsebine še vedno preprosto dostopne, izjavil, da od zadevnega sektorja pričakuje, da bo „razvil novo tehnologijo in orodja za izboljšanje samodejnega odkrivanja in odstranjevanja vsebine, ki ščuva k terorističnim dejanjem. To bi bilo treba po potrebi dopolniti z ustreznimi zakonodajnimi ukrepi na ravni EU“. Evropski svet je na zasedanju 28. junija 2018 pozdravil dejstvo, „da namerava Komisija predložiti zakonodajni predlog za izboljšanje odkrivanja in odstranjevanja vsebin, ki spodbujajo sovraštvo in teroristična dejanja“. Poleg tega je Evropski parlament v svoji resoluciji o spletnih platformah in enotnem digitalnem trgu 15. junija 2017 zadevne platforme pozval, „naj okrepijo ukrepe za boj proti nezakonitim in škodljivim vsebinam“, Komisijo pa, naj predstavi predloge za obravnavo teh vprašanj.

Za obravnavanje teh izzivov ter v odziv na pozive držav članic in Evropskega parlamenta ta predlog Komisije skuša vzpostaviti jasen in usklajen pravni okvir za preprečevanje zlorabe storitev gostovanja za razširjanje terorističnih spletnih vsebin, da se zagotovi nemoteno delovanje enotnega digitalnega trga ob zagotavljanju zaupanja in varnosti. Namen te uredbe je zagotoviti jasnost glede odgovornosti ponudnikov storitev gostovanja pri sprejemanju vseh ustreznih, razumnih in sorazmernih ukrepov, potrebnih za zagotavljanje varnosti njihovih storitev ter hitro in učinkovito odkrivanje in odstranjevanje terorističnih spletnih vsebin, ob upoštevanju temeljnega pomena svobode izražanja in obveščanja v odprti in demokratični družbi. Poleg možnosti sodnega varstva, ki ga zagotavlja pravica do učinkovitega pravnega sredstva iz člena 19 PEU in člena 47 Listine EU o temeljnih pravicah, uvaja tudi več potrebnih zaščitnih ukrepov, zasnovanih za zagotovitev popolnega spoštovanja temeljnih pravic, kot je svoboda izražanja in obveščanja v demokratični družbi.

Z določitvijo minimalnega nabora dolžnosti skrbnega ravnanja ponudnikov storitev gostovanja, ki vključuje nekatera posebna pravila in obveznosti, ter obveznosti držav članic naj bi predlog povečal učinkovitost trenutnih ukrepov za odkrivanje, prepoznavanje in odstranjevanje terorističnih spletnih vsebin, ne da bi pri tem posegal v temeljne pravice, kot je svoboda izražanja in obveščanja. Tak usklajen pravni okvir bo olajšal zagotavljanje spletnih storitev na celotnem enotnem digitalnem trgu ter zagotovil enake konkurenčne pogoje za vse ponudnike storitev gostovanja, ki svoje storitve usmerjajo v Evropsko unijo, in trden pravni okvir za odkrivanje in odstranjevanje terorističnih vsebin z ustreznimi zaščitnimi ukrepi za zaščito temeljnih pravic. Obveznosti glede preglednosti bodo zlasti povečale zaupanje med državljani, predvsem uporabniki interneta, ter izboljšale odgovornost in preglednost ukrepov podjetij, tudi v odnosu do javnih organov. V predlogu so določene tudi obveznosti glede uvedbe pravnih sredstev in pritožbenih mehanizmov za zagotavljanje, da bodo uporabniki lahko izpodbijali odstranitev svoje vsebine. Obveznosti držav članic bodo prispevale k tem ciljem in izboljšale zmožnost zadevnih organov, da sprejmejo ustrezne ukrepe proti

¹ Sporočilo o boju proti nezakonitim spletnim vsebinam (COM(2017) 555 final).

² Priporočilo (C(2018) 1177 final) z dne 1. marca 2018 o ukrepih za učinkovito preprečevanje nezakonitih spletnih vsebin.

terorističnim spletnim vsebinam in se borijo proti kriminalu. Če ponudniki storitev gostovanja ne ravnajo v skladu z Uredbo, lahko države članice naložijo kazni.

1.2. Skladnost z obstoječim pravnim okvirom EU s področja zadevne politike

Ta predlog je skladen s pravnim redom Skupnosti v zvezi z enotnim digitalnim trgom, zlasti z Direktivo o elektronskem poslovanju. Zlasti kakršni koli ukrepi, ki jih sprejme ponudnik storitev gostovanja v skladu s to uredbo, vključno z vsemi proaktivnimi ukrepi, sami po sebi ne bi smeli biti podlaga za to, da ponudnik storitev izgubi pravico do izjeme od odgovornosti, ki je pod nekaterimi pogoji določena v členu 14 direktive o elektronskem poslovanju. Odločitev nacionalnih organov o uvedbi takih sorazmernih in posebnih proaktivnih ukrepov načeloma ne bi smela privedi do uvedbe splošne obveznosti nadzora, kot je opredeljena v členu 15(1) Direktive 2000/31/ES, naslovljene na države članice. Vendar lahko glede na zelo velika tveganja, povezana z razširjanjem terorističnih vsebin, odločitve na podlagi te uredbe izjemoma odstopajo od tega načela v okviru EU. Pristojni organ bi moral pred sprejetjem takšne odločitve doseči pravično ravnesje med cilji javne varnosti, vključenimi interesi in temeljnimi pravicami, zlasti svobodo izražanja in obveščanja ter svobodo gospodarske pobude, varstvom osebnih podatkov in varstvom zasebnosti. To ravnesje, ki je izraženo v direktivi o elektronskem poslovanju, bi se moralo odražati in upoštevati v dolžnostih skrbnega ravnanja ponudnikov storitev gostovanja.

Predlog je prav tako skladen in tesno usklajen z Direktivo (EU) 2017/541 o boju proti terorizmu, katere cilj je uskladitev zakonodaje držav članic, ki kriminalizira teroristična kazniva dejanja. Člen 21 direktive o boju proti terorizmu od držav članic zahteva, da sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo hitro odstranitev spletnih vsebin, ki so omejene na javno ščuvanje, pri čemer državam članicam prepušča izbiro ukrepov. Ta uredba zaradi svoje preventivne narave ne zajema le vsebin, ki spodbujajo terorizem, temveč tudi vsebine za namene novačenja ali usposabljanja, kar odraža druga kazniva dejanja, povezana s terorističnimi dejavnostmi, ki so prav tako zajeta v Direktivi (EU) 2017/541. Ta uredba ponudnikom storitev gostovanja neposredno nalaga dolžnosti skrbnega ravnanja za odstranitev terorističnih vsebin in usklajuje postopke za odredbe o odstranitvi, da bi se zmanjšala dostopnost terorističnih spletnih vsebin.

Uredba dopolnjuje pravila iz prihodnje direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, saj je njeno osebno in vsebinsko področje uporabe širše. Uredba ne zajema le platform za izmenjavo video posnetkov, temveč vse vrste ponudnikov storitev gostovanja. Prav tako ne zajema samo videoposnetkov, temveč tudi slike in besedila. Poleg tega ta uredba v smislu vsebinskih določb presega direktivo, saj usklajuje pravila za zahteve za odstranitev terorističnih vsebin ter proaktivne ukrepe.

Predlagana uredba temelji na priporočilu Komisije o nezakonitih vsebinah³ iz marca 2018. Priporočilo ostaja v veljavi in vsi, ki imajo vlogo pri zmanjševanju dostopnosti nezakonitih vsebin, vključno s terorističnimi vsebinami, bi si morali še naprej prizadevati za uskladitev svojih prizadevanj z ukrepi, opredeljenimi v Priporočilu.

1.3. Povzetek predlagane uredbe

Osebno področje uporabe predloga vključuje ponudnike storitev gostovanja, ki svoje storitve ponujajo v Uniji, ne glede na njihov sedež ali velikost. Predlagana zakonodaja uvaja številne ukrepe za preprečevanje zlorabe storitev gostovanja za razširjanje terorističnih spletnih

³ Priporočilo (C(2018) 1177 final) z dne 1. marca 2018 o ukrepih za učinkovito preprečevanje nezakonitih spletnih vsebin.

vsebin, da se zagotovi nemoteno delovanje enotnega digitalnega trga ob hkratnem zagotavljanju zaupanja in varnosti. Opredelitev nezakonite teroristične vsebine je skladna z opredelitvijo terorističnih kaznivih dejanj v Direktivi (EU) 2017/541 in je opredeljena kot informacija, ki se uporablja za spodbujanje in povečevanje storitve terorističnih kaznivih dejanj, spodbujanje prispevanja k terorističnim kaznivim dejanjem in dajanje navodil zanje ter spodbujanje k udeležbi v terorističnih skupinah.

Za zagotovitev odstranitve nezakonitih terorističnih vsebin Uredba uvaja odredbo o odstranitvi, ki jo lahko pristojni organ v državi članici izda kot upravno ali sodno odločbo. V takih primerih mora ponudnik storitev gostovanja vsebino odstraniti ali onemogočiti dostop do nje v eni uri. Poleg tega Uredba usklajuje minimalne zahteve za obvestila, ki jih pristojni organi držav članic in organi Unije (kot je Europol) pošljejo ponudnikom storitev, da jih ocenijo glede na njihove zadevne pogoje. Uredba tudi zahteva, da ponudniki storitev gostovanja po potrebi sprejmejo proaktivne ukrepe, sorazmerne s stopnjo tveganja, in da iz svojih storitev odstranijo teroristične vsebine, vključno z uporabo avtomatiziranih orodij za odkrivanje.

Ukrepe za zmanjšanje števila terorističnih spletnih vsebin spremljajo številni ključni zaščitni ukrepi za zagotovitev popolne zaščite temeljnih pravic. V predlogu so kot del ukrepov za zaščito vsebin, ki niso teroristične, pred odstranitvijo po pomoti določene obveznosti za uvedbo pravnih sredstev in pritožbenih mehanizmov za zagotovitev, da bodo uporabniki lahko izpodbijali odstranitev svoje vsebine. Poleg tega Uredba uvaja obveznosti glede preglednosti za ukrepe, ki so jih za boj proti terorističnim vsebinam sprejeli ponudniki storitev gostovanja, s čimer se zagotavlja odgovornost do uporabnikov, državljanov in javnih organov.

Uredba tudi obvezuje države članice, da zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi potrebne zmogljivosti za ukrepanje proti terorističnim spletnim vsebinam. Poleg tega so se države članice dolžne medsebojno obveščati in sodelovati ter lahko za zagotovitev usklajevanja v zvezi z odredbami o odstranitvi in obvestili uporabljajo kanale, ki jih je vzpostavil Europol. Uredba predvideva tudi obveznosti ponudnikov storitev gostovanja, da podrobneje poročajo o sprejetih ukrepih in obvestijo organe za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, ko odkrijejo vsebino, ki ogroža življenje ali varnost. Poleg tega imajo ponudniki storitev gostovanja obveznost, da shranijo vsebino, ki jo odstranijo, kar deluje kot zaščitni ukrep pred odstranitvijo po pomoti in zagotavlja, da se ne izgubijo morebitni dokazi za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih kaznivih dejanj.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

2.1. Pravna podlaga

Pravna podlaga je člen 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa uvedbo ukrepov za zagotovitev delovanja notranjega trga.

Člen 114 je ustrezna pravna podlaga za uskladitev pogojev za zagotavljanje čezmejnih storitev na enotnem digitalnem trgu, ki veljajo za ponudnike storitev gostovanja, in za obravnavanje razlik med določbami držav članic, ki bi sicer lahko ovirale delovanje notranjega trga. Prav tako preprečuje nastajanje prihodnjih ovir za gospodarsko dejavnost, ki so posledica razlik v načinu, kako se lahko razvije nacionalna zakonodaja.

Člen 114 PDEU se lahko uporabi tudi za naložitev obveznosti ponudnikom storitev s sedežem zunaj ozemlja EU, če njihovo zagotavljanje storitev vpliva na notranji trg, saj je to potrebno za želeni cilj v zvezi z notranjim trgom.

2.2. Izbira instrumenta

Člen 114 PDEU zakonodajalcu Unije omogoča sprejetje uredb in direktiv.

Ker predlog zadeva obveznosti ponudnikov storitev, ki storitve običajno opravljajo v več kot eni državi članici, bi odstopanje pri uporabi teh pravil oviralo opravljanje storitev s strani ponudnikov, ki delujejo v več državah članicah. Uredba omogoča, da se enaka obveznost uvede enotno po vsej Uniji, se neposredno uporablja, zagotavlja jasnost in večjo pravno varnost ter preprečuje razlike pri prenosu v državah članicah. Zaradi tega je uredba najustreznejša oblika za ta instrument.

2.3. Subsidiarnost

Glede na čezmejno razsežnost obravnavanih težav je treba za doseganje ciljev ukrepe, vključene v predlog, sprejeti na ravni Unije. Internet je po svoji naravi čezmejen, vsebina, ki gostuje v eni državi članici, pa je običajno dostopna iz katere koli druge države članice.

Za boj proti terorističnim spletnim vsebinam nastaja razdrobljen okvir nacionalnih pravil, ki lahko postane še bolj zapleten. To bi povzročilo breme za podjetja, ki bi morala izpolnjevati različne predpise, ter ustvarilo neenake pogoje za podjetja in varnostne vrzeli.

Ukrepanje EU zato povečuje pravno varnost in učinkovitost ukrepov ponudnikov storitev gostovanja proti terorističnim spletnim vsebinam. To bi moralo ukrepanje omogočiti več podjetjem, vključno s podjetji s sedežem zunaj Evropske unije, s čimer bi okrepili celovitost enotnega digitalnega trga.

Navedeno upravičuje potrebo po ukrepanju na ravni EU, kar je razvidno tudi iz sklepov Evropskega sveta iz junija 2018, v katerih se Komisijo poziva, naj za to področje predloži zakonodajni predlog.

2.4. Sorazmernost

Predlog določa pravila za ponudnike storitev gostovanja glede uporabe ukrepov za hitro odstranitev terorističnih vsebin iz njihovih storitev. Ključne značilnosti omejujejo predlog le na tisto, kar je potrebno za doseganje ciljev politike.

Predlog upošteva breme za ponudnike storitev gostovanja in zaščitne ukrepe, vključno z varstvom svobode izražanja in obveščanja ter drugih temeljnih pravic. Enourni časovni okvir za odstranitev se uporablja samo za odredbe o odstranitvi, pri katerih so pristojni organi nezakonitost ugotovili v odločitvi, ki je lahko predmet sodnega pregleda. Pri obvestilih obstaja obveznost vzpostavitve ukrepov, ki bodo omogočili hitro oceno terorističnih vsebin, ne da bi se pri tem uvedla obveznost za odstranitev take vsebine ali absolutni roki. Končna odločitev ostaja prostovoljna odločitev ponudnika storitev gostovanja. Breme, ki nastane podjetjem zaradi ocene vsebine, je omejeno s tem, da pristojni organi držav članic in organi Unije zagotovijo razlago, zakaj bi se vsebina lahko obravnavala kot teroristična. Ponudniki storitev gostovanja po potrebi sprejmejo proaktivne ukrepe za zaščito svojih storitev pred razširjanjem terorističnih vsebin. Posebne obveznosti, povezane s proaktivnimi ukrepi, so omejene na tiste ponudnike storitev gostovanja, ki so izpostavljeni terorističnim vsebinam, kot je razvidno iz prejema odredbe o odstranitvi, ki je postala dokončna, in bi morale biti sorazmerne s stopnjo tveganja in sredstvi podjetja. Shranjevanje odstranjene vsebine in povezanih podatkov je omejeno na časovno obdobje, ki je sorazmerno z namenom, da se omogoči postopek upravnega ali sodnega pregleda ter da se preprečijo, odkrijejo, preiščejo in preganjajo teroristična kazniva dejanja.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENE UČINKA

3.1. Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi

Pri pripravi tega zakonodajnega predloga se je Komisija posvetovala z vsemi ustreznimi zainteresiranimi stranmi, da bi razumela njihova stališča in raziskala možnosti za razvoj predloga. Komisija je izvedla odprto javno posvetovanje o ukrepih za izboljšanje učinkovitosti boja proti nezakonitim vsebinam in prejela 8 961 odgovorov, od tega 8 749 od posameznikov, 172 od organizacij, 10 od javnih uprav in 30 od drugih kategorij anketirancev. Hkrati je bila o nezakonitih spletnih vsebinah opravljena raziskava Eurobarometra, ki je v naključnem vzorcu zajela 33 500 rezidentov EU. Komisija se je glede posebnih ukrepov za boj proti terorističnim spletnim vsebinam maja in junija 2018 posvetovala tudi z organi držav članic in ponudniki storitev gostovanja.

Velika večina zainteresiranih strani je menila, da so teroristične spletne vsebine resna družbena težava, ki vpliva na uporabnike interneta in poslovne modele ponudnikov storitev gostovanja. Na splošno je 65 % anketirancev v raziskavi Eurobarometra⁴ menilo, da internet za uporabnike ni varen, 90 % anketirancev pa je menilo, da je pomembno omejiti širjenje nezakonitih spletnih vsebin. Posvetovanja z državami članicami so pokazala, da čeprav prostovoljne ureditve prinašajo rezultate, mnoge menijo, da so potrebne zavezujoče obveznosti glede terorističnih vsebin, kar je bilo izraženo tudi v sklepih Evropskega sveta iz junija 2018. Čeprav so bili ponudniki storitev gostovanja na splošno naklonjeni temu, da se še naprej uporabljajo prostovoljni ukrepi, so opozorili na morebitne negativne učinke pravne razdrobljenosti, ki nastaja v Uniji.

Številne zainteresirane strani so opozorile tudi na potrebo po tem, da bi morali biti morebitni regulativni ukrepi za odstranjevanje vsebin, zlasti proaktivni ukrepi in strogi časovni okviri, uravnoteženi z ukrepi za varstvo temeljnih pravic, zlasti svobode govora. Zainteresirane strani so opozorile na številne potrebne ukrepe glede preglednosti, odgovornosti in potrebe po tem, da se pri uporabi avtomatiziranih orodij zagotovi človeški pregled.

3.2. Ocena učinka

Odbor za regulativni nadzor je o oceni učinka izdal pozitivno mnenje s pridržki in navedel več predlogov za izboljšanje⁵. Na podlagi tega mnenja je bilo poročilo o oceni učinka spremenjeno, da bi se obravnavale glavne pripombe odbora; osrednja pozornost je bila namenjena terorističnim vsebinam, pri čemer so bile ponovno poudarjene posledice za delovanje enotnega digitalnega trga ter podana bolj poglobljena analiza učinka v zvezi s temeljnimi pravicami in delovanjem zaščitnih ukrepov, predlaganih v možnih scenarijih.

Če dodatni ukrepi ne bi bili sprejeti, bi se pričakovalo, da se bodo prostovoljni ukrepi iz izhodiščnega stanja nadaljevali in do določene mere vplivali na zmanjšanje števila terorističnih spletnih vsebin. Vendar ni verjetno, da bi vsi ponudniki storitev gostovanja, ki so izpostavljeni takšnim vsebinam, sprejeli prostovoljne ukrepe, poleg tega pa se pričakuje, da bi prišlo do nadaljnje pravne razdrobljenosti, ki bi povzročila dodatne ovire pri čezmejnem zagotavljanju storitev. Poleg osnovnega scenarija so bile obravnavane tri glavne možnosti politike z vse višjimi ravni učinkovitosti pri doseganju ciljev iz ocene učinka in splošnega cilja politike, tj. zmanjšanja števila terorističnih spletnih vsebin.

⁴ Eurobarometer 469, Nezakonite spletne vsebine, junij 2018.

⁵ Povezava na mnenje odbora za regulativni nadzor o oceni učinka.

Področje uporabe teh obveznosti pri vseh treh možnih scenarijih je osredotočeno na vse ponudnike storitev gostovanja (osebno področje uporabe) s sedežem v EU in tretjih državah, v kolikor storitve ponujajo v Uniji (geografsko področje uporabe). Zaradi narave težave in potrebe po preprečevanju zlorab manjših platform noben možni scenarij ne predvideva izjem za MSP. Vsi scenariji bi od ponudnikov storitev gostovanja, tudi od podjetij izven EU, zahtevali, da imenujejo pravnega zastopnika v EU, da bi se zagotovila izvršljivost pravil EU. Pri vseh scenarijih je predvideno, da bi države članice razvile mehanizme sankcij.

Vsi scenariji predvidevajo vzpostavitev novega, usklajenega sistema pravnih odredb o odstranitvi terorističnih spletnih vsebin, ki bi jih ponudnikom storitev gostovanja izdali nacionalni organi, in zahtevo, da se navedena vsebina odstrani v eni uri. Te odločbe od izvajalcev storitev gostovanja ne bi nujno zahtevale ocene in zanje bi veljalo sodno varstvo.

Vsem trem možnim scenarijem so skupni zaščitni ukrepi, zlasti pritožbeni postopki in učinkovita pravna sredstva, vključno s sodnim varstvom in drugimi določbami, namenjenimi preprečevanju zmotnega odstranjevanja vsebin, ki niso teroristične, ob zagotavljanju skladnosti s temeljnimi pravicami. Poleg tega vsi scenariji vključujejo obveznosti poročanja, ki zagotavljajo javno preglednost, ter poročanja državam članicam in Komisiji ter organom, pristojnim za sume kaznivih dejanj. Predvidene so tudi obveznosti glede sodelovanja med nacionalnimi organi, ponudniki storitev gostovanja in po potrebi z Europolom.

Glavne razlike med tremi možnimi scenariji se nanašajo na obseg opredelitve terorističnih vsebin, raven usklajevanja obvestil, obseg proaktivnih ukrepov, obveznosti usklajevanja za države članice in zahteve glede shranjevanja podatkov. Prvi scenarij bi omejil vsebinsko področje uporabe na vsebino, ki se razširja z namenom neposrednega spodbujanja k storitvi terorističnega dejanja v skladu z ozko opredelitvijo, medtem ko bi drugi in tretji scenarij omogočila celovitejši pristop, ki bi zajemal tudi vsebine v zvezi z novačenjem in usposabljanjem. Pri proaktivnih ukrepih bi v okviru scenarija 1 ponudniki storitev gostovanja, ki so izpostavljeni terorističnim vsebinam, morali izvesti oceno tveganja, vendar bi proaktivni ukrepi za obvladovanje tveganja ostali prostovoljni. Pri drugem scenariju bi ponudniki storitev gostovanja morali pripraviti akcijski načrt, ki bi lahko vključeval uporabo avtomatiziranih orodij za preprečevanje ponovnega nalaganja že odstranjenih vsebin. Tretji scenarij vključuje bolj celovite proaktivne ukrepe, pri katerih bi ponudniki storitev, izpostavljeni terorističnim vsebinam, morali prepoznavati tudi nove vsebine. Pri vseh scenarijih bi bile zahteve, povezane s proaktivnimi ukrepi, sorazmerne z ravno izpostavljenosti terorističnim vsebinam in gospodarsko zmogljivostjo ponudnika storitev. Kar zadeva obvestila, pri prvem scenariju pristop ne bi bil usklajen, pri drugem bi bil usklajen za Europol, pri tretjem pa bil vključene tudi obvestila držav članic. Pri drugem in tretjem scenariju bi se države članice morale medsebojno obveščati in usklajevati ter bi sodelovati, pri tretjem scenariju pa bi morale tudi zagotoviti, da bi njihovi pristojni organi imeli zmogljivosti za odkrivanje terorističnih vsebin in obveščanje o njih. Tretji scenarij vključuje tudi zahtevo, da se podatki shranijo, kot zaščitni ukrep za primer odstranitve po pomoti in v pomoč pri kazenskih preiskavah.

Poleg pravnih določb so bili pri vseh zakonodajnih možnostih predvideni številni podporni ukrepi, zlasti za lajšanje sodelovanja med nacionalnimi organi in Europolom ter sodelovanja s ponudniki storitev gostovanja, pa tudi podpora za raziskave, razvoj in inovacije za razvoj in uporabo tehnoloških rešitev. Po sprejetju pravnega instrumenta bi se lahko uporabili tudi dodatni instrumenti za ozaveščanje in podporo MSP.

V oceni učinka je bilo ugotovljeno, da je za doseg cilja politike potrebna vrsta ukrepov. Celovita opredelitev teroristične vsebine, ki bi zajela najbolj škodljivo gradivo, bi bila

primernejša kot ozka opredelitev vsebine (prvi scenarij). Proaktivne obveznosti, omejene na preprečevanje ponovnega nalaganja terorističnih vsebin (drugi scenarij), bi bile manj učinkovite kot obveznosti, povezane z odkrivanjem novih terorističnih vsebin (tretji scenarij). Določbe o obvestilih bi morale vključevati tako obvestila Europol kot držav članic (tretji scenarij) in ne le obvestil Europol (drugi scenarij), saj obvestila držav članic predstavljajo pomemben prispevek v celotnih prizadevanjih za zmanjšanje dostopnosti terorističnih spletnih vsebin. Take ukrepe bi bilo treba izvajati poleg ukrepov, ki so skupni vsem trem scenarijem, vključno z zanesljivimi zaščitnimi ukrepi za preprečevanje odstranjevanja vsebin po pomoti.

3.3. Temeljne pravice

Spletna propaganda teroristov je namenjena spodbujanju posameznikov k izvajanju terorističnih napadov, med drugim tako, da ponuja podrobna navodila o tem, kako se povzroči največja škoda. Po takih zločinih se običajno širi nadaljnja propaganda, ki taka dejanja povečuje in spodbuja k podobnim dejanjem. Ta uredba prispeva k zaščiti javne varnosti z zmanjšanjem dostopnosti terorističnih vsebin, ki podpirajo in spodbujajo kršitev temeljnih pravic.

Predlog bi lahko vplival na več temeljnih pravic:

- (a) pravice ponudnika vsebin: pravico do svobode izražanja; pravico do varstva osebnih podatkov; pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, načelo nediskriminacije in pravico do učinkovitega pravnega sredstva;
- (b) pravice ponudnika storitev: pravico do svobode gospodarske pobude; pravico do učinkovitega pravnega sredstva;
- (c) pravice vseh državljanov: pravico do svobode izražanja in obveščanja.

Ob upoštevanju ustreznega pravnega reda so v predlagano uredbo vključeni ustrezni in zanesljivi zaščitni ukrepi, da se zagotovi zaščita pravic teh oseb.

Prvi element v tem okviru je, da Uredba določa opredelitev teroristične spletne vsebine v skladu z opredelitvijo terorističnih kaznivih dejanj iz Direktive (EU) 2017/541. Ta opredelitev se uporablja za odredbe o odstranitvi in obvestila ter za proaktivne ukrepe. Opredelitev zagotavlja, da se odstranijo samo nezakonite vsebine, ki ustrezajo opredelitvi s tem povezanih kaznivih dejanj, ki velja za celotno Unijo. Poleg tega Uredba vključuje splošne dolžnosti skrbnega ravnanja, ki za ponudnike storitev gostovanja glede vsebin, ki jih hranijo, določajo obveznost, da ravnajo skrbno, sorazmerno in nediskriminatorno, zlasti pri izvajanju lastnih pogojev, da se prepreči odstranitev vsebin, ki niso teroristične.

Natančneje, Uredba je bila zasnovana tako, da se zagotovi sorazmernost sprejetih ukrepov ob upoštevanju temeljnih pravic. Kar zadeva odredbe o odstranitvi, ocena vsebine (vključno s pravnimi preverjanji, kadar je to potrebno) s strani pristojnega organa upravičuje rok za odstranitev pri tem ukrepu na eno uro. Poleg tega so določbe v tej uredbi, ki se nanašajo na obvestila, omejene na tista, ki jih pošljejo pristojni organi in organi Unije, pri čemer vključijo pojasnila, zakaj bi se vsebine lahko štele za teroristične. Za odstranitev vsebine, opredeljene v obvestilu, je sicer še vedno odgovoren ponudnik storitev gostovanja, vendar mu je pri odločitvi v pomoč omenjena ocena.

Pri proaktivnih ukrepih so za prepoznavanje, ocenjevanje in odstranjevanje vsebin še naprej odgovorni ponudniki storitev gostovanja, pri čemer morajo vzpostaviti zaščitne ukrepe, ki zagotavljajo, da se vsebina ne odstrani po pomoti, za kar uporabljajo tudi človeški pregled, zlasti če je potrebna dodatna umestitev v kontekst. Poleg tega bi se za razliko od osnovnega

scenarija, pri katerem najbolj prizadeta podjetja vzpostavijo avtomatizirana orodja brez javnega nadzora, o zasnovi ukrepov in njihovem izvajanju poročalo pristojnim organom v državah članicah. Ta obveznost zmanjšuje tveganje za odstranitev po pomoti, in sicer tako za podjetja, ki nova orodja šele vzpostavljajo, kot tudi za tista, ki jih že uporabljajo. Poleg tega morajo ponudniki storitev gostovanja zagotoviti uporabniku prijazne pritožbene mehanizme, s katerimi lahko ponudniki vsebin izpodbijajo odločitve o odstranitvi njihovih vsebin, ter objavljati poročila o preglednosti, namenjena širši javnosti.

Končno morajo ponudniki storitev gostovanja za primer, da bi se kljub zaščitnim ukrepom vsebine in z njimi povezani podatki odstranili po pomoti, zadevne vsebine hraniti šest mesecev, da bi jih lahko ponovno objavili, s čimer se zagotovi učinkovitost pritožbenih postopkov in postopkov pregleda ter zaščiti svoboda izražanja in obveščanja. Hkrati pa shranjevanje prispeva tudi h kazenskemu pregonu. Ponudniki storitev gostovanja morajo vzpostaviti tehnične in organizacijske zaščitne ukrepe za zagotovitev, da se podatki ne uporabijo za druge namene.

Predlagani ukrepi, zlasti tisti, ki se nanašajo na odredbe o odstranitvi, obvestila, proaktivne ukrepe in shranjevanje podatkov, bi morali uporabnike interneta ščititi pred terorističnimi vsebinami, poleg tega pa z zmanjšanjem dostopnosti terorističnih spletnih vsebin prispevati k zaščiti pravice državljanov do življenja.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Zakonodajni predlog uredbe ne vpliva na proračun Unije.

5. DRUGI ELEMENTI

5.1. Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Komisija bo v [enem letu od datuma začetka uporabe te uredbe] vzpostavila podroben program za spremljanje dosežkov, rezultatov in učinkov te uredbe. V programu spremljanja se določijo kazalniki in načini ter časovni intervali za zbiranje podatkov in drugih potrebnih dokazov. Določijo se ukrepi, ki jih morajo Komisija in države članice sprejeti pri zbiranju in analizi podatkov in drugih dokazov za spremljanje napredka in oceno te uredbe.

Komisija bo v dveh letih od začetka veljavnosti te uredbe na podlagi vzpostavljenega programa spremljanja in poročil o preglednosti, ki jih bodo objavila podjetja, ter informacij, ki jih bodo predložile države članice, poročala o izvajanju te uredbe. Po ne prej kot štirih letih po začetku veljavnosti Uredbe bo izvedla oceno.

Na podlagi ugotovitev ocene, tudi obstoja morebitnih vrzeli ali šibkih točk, in ob upoštevanju tehnološkega razvoja, bo Komisija ocenila, ali je treba področje uporabe Uredbe razširiti. Po potrebi bo predložila predloge za spremembo te uredbe.

Komisija bo izvajanje, spremljanje in ocenjevanje Uredbe podpirala prek strokovne skupine Komisije. Prav tako bo spodbujala sodelovanje med ponudniki storitev gostovanja, organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj in Europolom, spodbujala izmenjave in prakse za odkrivanje in odstranjevanje terorističnih vsebin, zagotavljala strokovno znanje o razvoju načina spletnega delovanja teroristov ter po potrebi zagotavljala svetovanje in usmerjanje, da se omogoči izvajanje določb.

Izvajanje predlagane uredbe bi se lahko olajšalo s številnimi podpornimi ukrepi. Ti vključujejo morebiten razvoj platforme znotraj Europolu za pomoč pri usklajevanju obvestil in odredb o odstranitvi. Raziskave, ki jih financira EU, o tem, kako se razvija način delovanja teroristov, krepijo razumevanje in ozaveščenost vseh zadevnih zainteresiranih strani. Poleg tega Obzorje 2020 podpira raziskave z namenom razvoja novih tehnologij, tudi avtomatiziranega preprečevanja nalaganja terorističnih vsebin. Komisija bo tudi še naprej proučevala, kako naj podpira pristojne organe in ponudnike storitev gostovanja pri izvajanju te uredbe s finančnimi instrumenti EU.

5.2. Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga

Člen 1 določa predmet urejanja in navaja, da Uredba določa pravila za preprečevanje zlorabe storitev gostovanja za razširjanje terorističnih spletnih vsebin, vključno z dolžnostmi skrbnega ravnanja ponudnikov storitev gostovanja in ukrepi, ki jih morajo uvesti države članice. Določa tudi geografsko območje uporabe, ki zajema ponudnike storitev gostovanja, ki ponujajo storitve v Uniji, ne glede na njihov sedež.

V členu 2 so opredeljeni pojmi, ki se uporabljajo v predlogu. V preventivne namene je določena je tudi opredelitev teroristične vsebine, pri čemer temelji na direktivi o boju proti terorizmu in zajema gradivo in informacije, s katerimi se spodbuja ali zagovarja storitev terorističnih kaznivih dejanj ali prispevanje k njim ali napeljuje k storitvi terorističnih kaznivih dejanj ali prispevanju k njim, dajejo navodila za storitev takšnih kaznivih dejanj ali spodbuja udeležba pri dejavnostih teroristične skupine.

Člen 3 določa, da morajo ponudniki storitev gostovanja pri ukrepanju v skladu s to uredbo ravnati skrbno in zlasti ustrezno upoštevati zadevne temeljne pravice. Vsebuje ustrezne določbe, ki jih je treba vključiti v pogoje ponudnikov storitev gostovanja, in nato zagotoviti, da se uporabljajo.

S členom 4 se od držav članic zahteva, da pooblastijo pristojne organe za izdajanje odredb o odstranitvi, in določa, da morajo ponudniki storitev gostovanja vsebine odstraniti v eni uri od prejema odredbe o odstranitvi. Določeni so tudi minimalni elementi, ki bi jih morale vsebovati odredbe o odstranitvi, in postopki, na podlagi katerih ponudniki storitev sporočijo povratne informacije organu, ki je odredbo izdal, ter ta organ obvestijo, če odredbe ni mogoče izpolniti ali če so potrebna dodatna pojasnila. V členu se zahteva tudi, da organ, ki je odredbo izdal, o tem obvesti organ, ki nadzoruje proaktivne ukrepe, v državi članici, ki ima sodno pristojnost nad ponudnikom storitev gostovanja.

V členu 5 je določeno, da morajo ponudniki storitev gostovanja sprejeti ukrepe za hitro ocenjevanje vsebine, o kateri jo je z obrazcem obvestil pristojni organ v državi članici ali organ Unije, vendar ne nalaga zahteve po odstranitvi navedene vsebine, prav tako pa ne določa posebnih rokov za ukrepanje. Določeni so tudi minimalni elementi, ki bi jih moralo vsebovati obvestilo, in postopki, na podlagi katerih lahko ponudniki storitev dajo povratne informacije organu, ki je izdal odredbo, in zaprosijo za pojasnilo organa, ki jih je obvestil o vsebini.

S členom 6 se od ponudnikov storitev gostovanja zahteva, da po potrebi sprejmejo učinkovite in sorazmerne proaktivne ukrepe. Določa postopek, ki zagotavlja, da določeni ponudniki storitev gostovanja (tj. tisti, ki so prejeli odredbo o odstranitvi, ki je postala dokončna) sprejmejo dodatne proaktivne ukrepe, kadar je to potrebno za zmanjšanje tveganja in v skladu

z izpostavljenostjo njihovih storitev terorističnim vsebinam. Ponudnik storitev gostovanja bi moral s pristojnim organom sodelovati pri zahtevanih potrebnih ukrepih, če dogovora ni mogoče doseči, pa lahko organ ponudniku storitev ukrepe tudi naloži. Ta člen prav tako določa postopek ponovne preučitve odločitve organa.

S členom 7 se od ponudnikov storitev gostovanja zahteva, da odstranjene vsebine in povezane podatke šest mesecev hranijo za namene pregleda in preiskav. To obdobje se lahko podaljša, da se omogoči zaključek pregleda. Ta člen od ponudnikov storitev tudi zahteva, da vzpostavijo zaščitne ukrepe za zagotavljanje, da se do shranjenih vsebin in povezanih podatkov ne dostopa ali da se jih ne obdeluje v druge namene.

S členom 8 se določa obveznost ponudnikov storitev gostovanja, da pojasnijo svoje politike glede terorističnih vsebin in objavijo letna poročila o preglednosti glede ukrepov, sprejetih v zvezi s tem.

V členu 9 so določeni posebni zaščitni ukrepi v zvezi z uporabo in izvajanjem proaktivnih ukrepov pri uporabi avtomatiziranih orodij za zagotovitev, da so odločitve pravilne in utemeljene.

S členom 10 se od ponudnikov storitev gostovanja zahteva, da vzpostavijo pritožbene mehanizme za odstranitve, obvestila in proaktivne ukrepe ter hitro preučijo vsako pritožbo.

Člen 11 določa, da morajo ponudniki storitev gostovanja ponudniku vsebin zagotoviti informacije o odstranitvi, razen če pristojni organ ne zahteva nerazkritja zaradi javne varnosti.

Člen 12 od držav članic zahteva, da zagotovijo, da imajo pristojni organi zadostne zmogljivosti in vire za izpolnjevanje svojih obveznosti na podlagi te uredbe.

Člen 13 zahteva, da države članice sodelujejo med seboj in, kadar je primerno, z Europolom, da se prepreči podvajanje in poseganje v preiskave. Člen določa tudi, da lahko države članice in ponudniki storitev gostovanja za obdelavo odredb o odstranitvah in obvestil ter povratne informacije v zvezi z njimi in za sodelovanje pri proaktivnih ukrepih uporabljajo namenska orodja, vključno s tistimi, ki jih je vzpostavil Europol. Prav tako se v njem zahteva, da imajo države članice vzpostavljene ustrezne komunikacijske kanale, ki zagotavljajo pravočasno izmenjavo informacij pri izvajanju in izvrševanju določb iz te uredbe. Člen prav tako zavezuje ponudnike storitev gostovanja, da pristojne organe obvestijo, če imajo informacije glede kakršnih koli dokazov o terorističnih kaznivih dejanjih v smislu člena 3 Direktive (EU) 2017/541 o boju proti terorizmu.

Člen 14 določa vzpostavitev kontaktnih točk tako s strani ponudnikov storitev gostovanja kot držav članic, da se olajša komunikacija med njimi, zlasti v zvezi z obvestili in odredbami o odstranitvi.

Člen 15 določa sodno pristojnost države članice za nadzor proaktivnih ukrepov, določanje kazni in spremljanje.

S členom se 16 zahteva, da ponudniki storitev gostovanja, ki nimajo sedeža v nobeni državi članici, vendar ponujajo storitve v Uniji, imenujejo pravnega zastopnika v Uniji.

S členom 17 se od držav članic zahteva, da imenujejo organe za izdajo odredb o odstranitvi, obveščanje o terorističnih vsebinah, nadzor nad izvajanjem proaktivnih ukrepov in izvrševanje Uredbe.

Člen 18 določa, da bi morale države članice določiti pravila o kaznih za neizpolnjevanje obveznosti in navaja merila, ki jih morajo države članice upoštevati pri določanju vrste in ravni kazni. Glede na poseben pomen hitre odstranitve teroristične vsebine, opredeljene v odredbi o odstranitvi, bi bilo treba določiti posebna pravila o finančnih kaznih za sistematične kršitve te zahteve.

Člen 19 določa hitrejši in prožnejši postopek za spremembo predlog za odredbe o odstranitvi in načinov za pošiljanje, ki zahtevajo potrditev pristnosti, z delegiranimi akti.

V členu 20 so določeni pogoji, pod katerimi je Komisija pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov za zagotovitev potrebnih sprememb predlog in tehničnih zahtev za odredbe o odstranitvi.

Člen 21 od držav članic zahteva, da zbirajo posebne informacije v zvezi z uporabo Uredbe in poročajo o njih, da bi Komisiji pomagale pri izvajanju njenih nalog v skladu s členom 23. Komisija določi podroben program za spremljanje dosežkov, rezultatov in učinkov te uredbe.

Člen 22 določa, da Komisija poroča o izvajanju te uredbe dve leti po začetku njene veljavnosti.

Člen 23 določa, da Komisija poroča o oceni te uredbe ne prej kot tri leta po začetku njene veljavnosti.

Člen 24 določa, da bo predlagana uredba začela veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije in se bo nato začela uporabljati 6 mesecev po datumu začetka njene veljavnosti. Ta rok se predlaga ob upoštevanju potrebe po izvedbenih ukrepih in ob hkratnem priznavanju, da se morajo pravila iz predlagane uredbe čim prej začeti v celoti uporabljati. Navedeni šestmesečni rok je bil določen ob predpostavki, da bodo pogajanja hitro končana.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o preprečevanju razširjanja terorističnih spletnih vsebin

*Prispevek Evropske komisije k srečanju voditeljev
v Salzburgu 19. in 20. septembra 2018*

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁶,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj te uredbe je zagotoviti nemoteno delovanje enotnega digitalnega trga v odprti in demokratični družbi s preprečevanjem zlorabe storitev gostovanja v teroristične namene. Delovanje enotnega digitalnega trga bi bilo treba izboljšati z okrepitevijo pravne varnosti za ponudnike storitev gostovanja, povečanjem zaupanja uporabnikov v spletno okolje in izboljšanjem zaščitnih ukrepov za svobodo izražanja in obveščanja.
- (2) Ponudniki storitev gostovanja, ki so dejavni na internetu, imajo ključno vlogo v digitalnem gospodarstvu, saj povezujejo podjetja in državljane ter omogočajo javno razpravo in razširjanje ter prejemanje informacij, mnenj in zamisli, s čimer pomembno prispevajo k inovacijam, gospodarski rasti in ustvarjanju delovnih mest v Uniji. Vendar njihove storitve včasih zlorabijo tretje osebe za izvajanje nezakonitih dejavnosti na spletu. Posebej zaskrbljujoče je, ko ponudnike storitev gostovanja zlorabijo teroristične skupine in njihovi podporniki za razširjanje terorističnih vsebin na spletu z namenom širjenja sporočil, radikalizacije in novačenja ter spodbujanja in usmerjanja terorističnih dejavnosti.
- (3) Prisotnost terorističnih vsebin na spletu ima resne negativne posledice za uporabnike, državljane in širšo družbo ter ponudnike spletnih storitev, ki gostijo takšne vsebine, saj zmanjšuje zaupanje njihovih uporabnikov in škoduje njihovim poslovnim modelom. Glede na osrednjo vlogo ponudnikov spletnih storitev ter tehnološka sredstva in zmogljivosti, povezane s storitvami, ki jih zagotavljajo, imajo ti ponudniki posebno

⁶ UL C [...], [...], str. [...].

družbeno odgovornost, da svoje storitve zaščitijo pred zlorabo s strani teroristov ter pomagajo pri boju proti terorističnim vsebinam, ki se razširjajo prek njihovih storitev.

- (4) Prizadevanja na ravni Unije za boj proti terorističnim spletnim vsebinam, ki so se začela leta 2015 s prostovoljnim sodelovanjem med državami članicami in ponudniki storitev gostovanja, je treba dopolniti z jasnim zakonodajnim okvirom, da bi se dodatno zmanjšala dostopnost terorističnih spletnih vsebin in ustrezno obravnaval hitro razvijajoč se problem. S tem zakonodajnim okvirom naj bi se nadgradila prostovoljna prizadevanja, ki so bila okrepljena s Priporočilom Komisije (EU) 2018/334⁷, okvir pa je odgovor na pozive Evropskega parlamenta k zaostritvi ukrepov za boj proti nezakonitim in škodljivim vsebinam ter pozive Evropskega sveta k izboljšanju samodejnega odkrivanja in odstranjevanja vsebin, ki spodbujajo k terorističnim dejanjem.
- (5) Uporaba te uredbe ne bi smela vplivati na uporabo člena 14 Direktive 2000/31/ES⁸. Zlasti kakršni koli ukrepi, ki jih sprejme ponudnik storitev gostovanja v skladu s to uredbo, vključno z vsemi proaktivnimi ukrepi, sami po sebi ne bi smeli biti podlaga za to, da ponudnik storitev izgubi pravico do izjeme od odgovornosti iz navedene določbe. Ta uredba ne vpliva na pooblastila nacionalnih organov in sodišč, da ugotovijo odgovornost ponudnikov storitev gostovanja v posebnih primerih, v katerih niso izpolnjeni pogoji iz člena 14 Direktive 2000/31/ES za izjemo od odgovornosti.
- (6) V tej uredbi so določena pravila za preprečevanje zlorabe storitev gostovanja za razširjanje terorističnih spletnih vsebin, da bi se zagotovilo nemoteno delovanje notranjega trga, pri čemer se v celoti spoštujejo temeljne pravice, ki jih varuje pravni red Unije, in zlasti pravice, ki jih zagotavlja Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (7) Ta uredba prispeva k zaščiti javne varnosti ter obenem vzpostavlja ustrezne in zanesljive zaščitne ukrepe za zagotovitev varstva zadevnih temeljnih pravic. To vključuje pravici do spoštovanja zasebnega življenja in varstva osebnih podatkov, pravico do učinkovitega sodnega varstva, pravico do svobode izražanja, vključno s svobodo prejemanja in širjenja informacij, svobodo gospodarske pobude in načelo nediskriminacije. Pristojni organi in ponudniki storitev gostovanja bi morali sprejeti le ukrepe, ki so potrebni, ustrezni in sorazmerni v demokratični družbi, pri tem pa upoštevati poseben pomen svobode izražanja in obveščanja, ki je eden od bistvenih temeljev pluralistične in demokratične družbe ter ena od vrednot, na katerih temelji Unija. Ob upoštevanju osrednje vloge ponudnikov storitev gostovanja pri omogočanju javne razprave ter širjenja in prejemanja dejstev, mnenj in zamisli v skladu z zakonom bi morali biti ukrepi, ki pomenijo poseganje v svobodo izražanja in obveščanja, strogo ciljno usmerjeni; služiti bi namreč morali preprečevanju razširjanja terorističnih vsebin, ne da bi vplivali na pravico do zakonitega prejemanja in širjenja informacij.
- (8) Pravica do učinkovitega pravnega sredstva je določena v členu 19 PEU in členu 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Vsaka fizična ali pravna oseba ima pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred pristojnim nacionalnim sodiščem zoper kateri koli ukrep, sprejet v skladu s to uredbo, ki lahko negativno vpliva na

⁷ Priporočilo Komisije (EU) 2018/334 z dne 1. marca 2018 o ukrepih za učinkovito preprečevanje nezakonitih spletnih vsebin (UL L 63, 6.3.2018, str. 50).

⁸ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) (UL L 178, 17.7.2000, str. 1).

pravice te osebe. Ta pravica vključuje zlasti možnost, da lahko ponudniki storitev gostovanja in ponudniki vsebin učinkovito izpodbijajo odredbe o odstranitvi pred sodiščem države članice, katere organi so izdali odredbo o odstranitvi.

- (9) Da bi se zagotovila jasnost glede ukrepov, ki bi jih morali sprejeti ponudniki storitev gostovanja in pristojni organi za preprečevanje razširjanja terorističnih spletnih vsebin, bi bilo treba v tej uredbi določiti opredelitev terorističnih vsebin za namene njihovega preprečevanja, ki temelji na opredelitvi terorističnih kaznivih dejanj iz Direktive (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta⁹. Glede na to, da je treba obravnavati najbolj škodljivo teroristično propagando na spletu, bi morala opredelitev zajemati gradivo in informacije, s katerimi se spodbuja ali zagovarja storitev terorističnih kaznivih dejanj ali prispevanje k njim ali napeljuje k storitvi terorističnih kaznivih dejanj ali prispevanju k njim, dajejo navodila za storitev takšnih kaznivih dejanj ali spodbuja udeležba pri dejavnostih teroristične skupine. Takšne informacije vključujejo zlasti besedilo, slike, zvočne posnetke in videoposnetke. Pristojni organi in ponudniki storitev gostovanja bi morali pri ocenjevanju, ali vsebina predstavlja teroristično vsebino v smislu te uredbe, upoštevati dejavnike, kot so narava in ubeseditveni izjavi, okoliščine, v katerih so bile izjave dane, in možnost, da privedejo do škodljivih posledic za varnost in zaščito oseb. Pomemben dejavnik pri tej oceni je dejstvo, da je gradivo pripravila teroristična organizacija ali oseba, ki jo je EU uvrstila na seznam terorističnih organizacij in oseb, da je gradivo mogoče pripisati takšni organizaciji ali osebi ali da je bilo gradivo razširjeno v njenem imenu. Vsebinsko, ki se razširja za izobraževalne, novinarske ali raziskovalne namene, bi bilo treba ustrezno zaščititi. Prav tako se ne bi smelo šteti kot teroristična vsebina izražanje radikalnih, polemičnih ali kontroverznih stališč v javni razpravi o občutljivih političnih vprašanjih.
- (10) Da bi se zajele tiste spletne storitve gostovanja, prek katerih se širijo teroristične vsebine, bi se morala ta uredba uporabljati za storitve informacijske družbe, ki vključujejo shranjevanje informacij, ki jih zagotovi prejemnik storitev, na njegovo zahtevo ter dajanje shranjenih informacij na voljo tretjim osebam, tudi če je ta dejavnost zgolj tehnična, samodejna in pasivna. Takšni ponudniki storitev informacijske družbe so na primer platforme družbenih medijev, storitve pretakanja videovsebin, storitve za izmenjavo videoposnetkov, slik in zvočnih posnetkov, storitve za izmenjavo datotek in druge storitve v oblaku, če omogočajo dostop do informacij tretjim osebam, in spletna mesta, na katerih lahko uporabniki podajajo komentarje ali objavljajo ocene. Uredba bi se morala uporabljati tudi za ponudnike storitev gostovanja s sedežem zunaj Unije, ki ponujajo storitve v Uniji, saj ima velik delež ponudnikov storitev gostovanja, katerih storitve so izpostavljene terorističnim vsebinam, sedež v tretjih državah. S tem bi se moralo zagotoviti, da vse podjetja, ki delujejo na enotnem digitalnem trgu, izpolnjujejo iste zahteve, ne glede na državo, v kateri imajo sedež. Za določitev, ali ponudnik storitev ponuja storitve v Uniji, je treba oceniti, ali ponudnik storitev pravnim ali fizičnim osebam v eni ali več državah članicah omogoča uporabo svojih storitev. Vendar pa zgolj dostopnost spletnega mesta ponudnika storitev ali njegovega elektronskega naslova in drugih kontaktnih podatkov v eni ali več državah članicah sama po sebi ne bi smela biti zadosten pogoj za uporabo te uredbe.

⁹ Direktiva (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ (UL L 88, 31.3.2017, str. 6).

- (11) Za določitev področja uporabe te uredbe bi morala biti relevantna močna povezava z Unijo. Da takšna močna povezava z Unijo obstaja, bi se moralo šteti, če ima ponudnik storitev sedež v Uniji, če pa tega nima, pa če ima znatno število uporabnikov v eni ali več državah članicah ali so njegove dejavnosti ciljno usmerjene v eno ali več držav članic. Ciljno usmerjanje dejavnosti v eno ali več držav članic se lahko ugotovi na podlagi vseh upoštevnihih okoliščin, vključno z dejavniki, kot je uporaba jezika ali denarne valute, ki se v zadevni državi članici na splošno uporablja, ali možnost naročila blaga ali storitev. O ciljnem usmerjanju dejavnosti v posamezno državo članico je mogoče sklepati tudi iz razpoložljivosti aplikacije v zadevni nacionalni trgovini z aplikacijami, iz lokalnega oglaševanja ali oglaševanja v jeziku, ki se uporablja v zadevni državi članici, ali iz vzdrževanja odnosov s strankami, na primer z zagotavljanjem storitev za pomoč strankam v jeziku, ki se na splošno uporablja v zadevni državi članici. Za močno povezavo bi se moralo šteti tudi, če ponudnik storitev usmerja svoje dejavnosti v eno ali več držav članic, kot je določeno v členu 17(1)(c) Uredbe št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰. Po drugi strani pa zagotavljanja storitve zgolj zaradi upoštevanja prepovedi diskriminacije iz Uredbe (EU) 2018/302 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹ ni mogoče samo iz tega razloga šteti za usmerjanje ali ciljno usmerjanje dejavnosti v posamezno območje v Uniji.
- (12) Ponudniki storitev gostovanja bi morali za preprečevanje razširjanja terorističnih vsebin prek svojih storitev upoštevati nekatere dolžnosti skrbnega ravnanja. Te dolžnosti skrbnega ravnanja ne bi smele pomeniti splošne obveznosti nadzora. Dolžnosti skrbnega ravnanja bi morale vključevati, da pri uporabi te uredbe ponudniki storitev gostovanja glede vsebin, ki jih hranijo, ravnaajo skrbno, sorazmerno in nediskriminatorno, zlasti pri izvajanju lastnih pogojev, da bi se preprečila odstranitev vsebin, ki niso teroristične. Odstranitev ali onemogočenje dostopa se morata izvesti ob spoštovanju svobode izražanja in obveščanja.
- (13) Postopek in obveznosti na podlagi pravnih odredb, ki od ponudnikov storitev gostovanja zahtevajo, da na podlagi ocene pristojnih organov odstranijo teroristično vsebino ali onemogočijo dostop do nje, bi bilo treba uskladiti. Države članice bi morale imeti proste roke pri izbiri pristojnih organov in bi jim bilo treba omogočiti, da za to nalogo imenujejo upravne organe, organe za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ali pravosodne organe. Glede na hitrost, s katero se teroristične vsebine razširjajo prek spletnih storitev, ta določba ponudnikom storitev gostovanja nalaga obveznost, da zagotovijo, da se teroristična vsebina, opredeljena v odredbi o odstranitvi, odstrani ali da se onemogoči dostop do nje v eni uri od prejema odredbe o odstranitvi. Ponudniki storitev gostovanja odločijo, ali bodo zadevno vsebino odstranili ali onemogočili dostop do nje za uporabnike v Uniji.
- (14) Pristojni organ bi moral odredbo o odstranitvi posredovati neposredno naslovniku in kontaktni točki z elektronskimi sredstvi, ki ustvarijo pisni zapis na tak način, da ponudniku storitev omogočijo ugotavljanje pristnosti, vključno s točnostjo datuma in časa pošiljanja in prejema odredbe, kot so varna elektronska pošta in platforme ali

¹⁰ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

¹¹ Uredba (EU) 2018/302 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2018 o naslovitvi neupravičenega geografskega blokiranja in drugih oblik diskriminacije na podlagi državljanstva, kraja prebivališča ali kraja sedeža strank na notranjem trgu ter o spremembi uredb (ES) št. 2006/2004 in (EU) 2017/2394 ter Direktive 2009/22/ES (UL L 601, 2.3.2018, str. 1).

drugi varni načini, vključno s tistimi, ki jih da na voljo ponudnik storitev, v skladu s pravili o varstvu osebnih podatkov. Ta zahteva se lahko izpolni zlasti z uporabo kvalificiranih storitev elektronske priporočene dostave iz Uredbe (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta¹².

- (15) Obvestilo pristojnih organov ali Europol je učinkovito in hitro sredstvo za seznanitev ponudnikov storitev gostovanja z določenimi vsebinami v okviru njihovih storitev. Ta mehanizem opozarjanja ponudnikov storitev gostovanja na informacije, ki bi se lahko štejele za teroristično vsebino, da ponudnik prostovoljno preuči njihovo združljivost s svojimi pogoji, bi moral biti poleg odredb o odstranitvi še naprej na voljo. Pomembno je, da ponudniki storitev gostovanja tako obvestilo nemudoma ocenijo in zagotovijo hitre povratne informacije o sprejetih ukrepih. Končno odločitev o tem, ali se vsebina odstrani ali ne, ker ni v skladu z njegovimi pogoji, sprejme ponudnik storitev gostovanja. Izvajanje te uredbe v zvezi z obvestili ne vpliva na mandat Europol iz Uredbe (EU) 2016/794¹³.
- (16) Glede na obseg in hitrost, ki sta potrebna za učinkovito prepoznavanje in odstranjevanje terorističnih vsebin, so sorazmerni proaktivni ukrepi, vključno z uporabo avtomatiziranih sredstev v nekaterih primerih, bistven element boja proti terorističnim spletnim vsebinam. Ponudniki storitev gostovanja bi morali za zmanjšanje dostopnosti terorističnih vsebin v okviru svojih storitev oceniti, ali je primerno sprejeti proaktivne ukrepe glede na tveganja in raven izpostavljenosti terorističnim vsebinam ter učinke na pravice tretjih oseb in obveščanje, ki je v javnem interesu. Zato bi morali ponudniki storitev gostovanja določiti, katere ustrezne, učinkovite in sorazmerne proaktivne ukrepe bi bilo treba uvesti. Ta zahteva ne bi smela pomeniti splošne obveznosti nadzora. V okviru te ocene je odsotnost odredb o odstranitvi in obvestil, naslovljenih na ponudnika storitev gostovanja, kazalnik nizke ravni izpostavljenosti terorističnim vsebinam.
- (17) Pri uvajanju proaktivnih ukrepov bi morali ponudniki storitev gostovanja zagotoviti, da se ohrani pravica uporabnikov do svobode izražanja in obveščanja, vključno s svobodo prejemanja in širjenja informacij. Ponudniki storitev gostovanja bi morali poleg izpolnjevanja zakonskih zahtev, vključno z zakonodajo o varstvu osebnih podatkov, ravnati s potrebno skrbnostjo in uvesti zaščitne ukrepe, vključno zlasti s človeškim nadzorom in preverjanjem, kadar je to primerno, da se preprečijo kakršne koli nenamerne in zmotne odločitve, ki bi privedle do odstranitve vsebin, ki niso teroristične. To je zlasti pomembno, če ponudniki storitev gostovanja uporabljajo avtomatizirana sredstva za odkrivanje terorističnih vsebin. Vsako odločitev o uporabi avtomatiziranih sredstev, ne glede na to, ali jo sprejme ponudnik storitev gostovanja sam ali na podlagi zahteve pristojnega organa, bi bilo treba oceniti glede na zanesljivost osnovne tehnologije in njen učinek na temeljne pravice.
- (18) Da bi se zagotovilo, da ponudniki storitev gostovanja, ki so izpostavljene terorističnim vsebinam, sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev zlorabe njihovih storitev, bi morali pristojni organi od ponudnikov storitev gostovanja, ki so prejeli odredbo o

¹² Uredba (EU) št. 910/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o elektronski identifikaciji in storitvah zaupanja za elektronske transakcije na notranjem trgu in o razveljavitvi Direktive 1999/93/ES (UL L 257, 28.8.2014, str. 73).

¹³ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

odstranitvi, ki je postala dokončna, zahtevati, da poročajo o sprejetih proaktivnih ukrepih. Ti bi lahko vključevali ukrepe za preprečevanje ponovnega nalaganja terorističnih vsebin, ki so bile odstranjene ali je bil dostop do njih onemogočen na podlagi prejetih odredb o odstranitvi ali obvestil, s preverjanjem z javnimi ali zasebnimi orodji, ki vsebujejo znane teroristične vsebine. Ponudniki storitev lahko prav tako uporabljajo zanesljiva tehnična orodja za prepoznavanje novih terorističnih vsebin, bodisi orodja, ki so dostopna na trgu, bodisi tista, ki jih je razvil ponudnik storitev gostovanja. Ponudnik storitev bi moral poročati o posebnih proaktivnih ukrepih, ki jih je uvedel, da bi lahko pristojni organ presodil, ali so ukrepi učinkoviti in sorazmerni ter ali ima ponudnik storitev gostovanja potrebne zmogljivosti za človeški nadzor in preverjanje, če se uporabljajo avtomatizirana sredstva. Pristojni organi bi morali pri ocenjevanju učinkovitosti in sorazmernosti ukrepov upoštevati ustrezne parametre, vključno s številom odredb o odstranitvi in obvestil, izdanih ponudniku, njegovo gospodarsko zmogljivost ter vpliv njegovih storitev na razširjanje terorističnih vsebin (na primer ob upoštevanju števila uporabnikov v Uniji).

- (19) Pristojni organ bi moral po zahtevi začeti dialog s ponudnikom storitev gostovanja o potrebnih proaktivnih ukrepih, ki jih je treba uvesti. Po potrebi bi moral pristojni organ sprejeti ustrezne, učinkovite in sorazmerne proaktivne ukrepe, če meni, da sprejeti ukrepi glede na tveganje ne zadoščajo. Odločitev o uvedbi takih posebnih proaktivnih ukrepov načeloma ne bi smela privedi do uvedbe splošne obveznosti nadzora, kot je določena v členu 15(1) Direktive 2000/31/ES. Glede na posebno resna tveganja, povezana z razširjanjem terorističnih vsebin, bi lahko odločitve, ki jih sprejmejo pristojni organi na podlagi te uredbe, odstopale od pristopa iz člena 15(1) Direktive 2000/31/ES v zvezi z nekaterimi posebnimi, ciljno usmerjenimi ukrepi, katerih sprejetje je potrebno zaradi prevladujočih razlogov javne varnosti. Pristojni organ bi moral pred sprejetjem takšne odločitve zagotoviti pravično ravnovesje med cilji javnega interesa in zadevnimi temeljnimi pravicami, zlasti svobodo izražanja in obveščanja ter svobodo gospodarske pobude, ter podati ustrezno utemeljitev.
- (20) Obveznost ponudnikov storitev gostovanja, da shranijo odstranjeno vsebino in s tem povezane podatke, bi morala biti določena za posebne namene in časovno omejena na potrebno obdobje. Zahtevo po shranjevanju je treba razširiti na povezane podatke, če bi se ti podatki sicer izgubili zaradi odstranitve zadevne vsebine. Povezani podatki lahko vključujejo podatke, kot so „podatki o naročnikih“, vključno zlasti s podatki, ki se nanašajo na identiteto ponudnika vsebin, in „podatki o dostopu“, vključno na primer s podatki o datumu in času uporabe s strani ponudnika vsebin, ali podatki o prijavi v storitev in odjavi iz nje, skupaj z naslovom IP, ki jo je ponudniku vsebin dodelil ponudnik internetnega dostopa.
- (21) Obveznost shranjevanja vsebine za postopke upravnega ali sodnega pregleda je potrebna in utemeljena, da se zagotovijo učinkoviti ukrepi sodnega varstva za ponudnika vsebin, katerega vsebina je bila odstranjena ali dostop do nje onemogočen, ter da se zagotovi ponovna objava navedene vsebine, kakršna je bila pred odstranitvijo, odvisno od izida postopka pregleda. Obveznost shranjevanja vsebine za preiskovalne namene in tožilske namene je upravičena in potrebna glede na vrednost, ki bi jo to gradivo lahko prineslo za motenje ali preprečevanje terorističnih dejavnosti. Če podjetja odstranijo gradivo ali onemogočijo dostop do njega, zlasti s pomočjo lastnih proaktivnih ukrepov, in o tem ne obvestijo zadevnega organa, ker ocenijo, da to ne spada na področje uporabe člena 13(4) te uredbe, se organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj morda ne zavedajo obstoja vsebine. Zato je upravičeno tudi shranjevanje vsebine za namene preprečevanja, odkrivanja,

preiskovanja in pregona terorističnih kaznivih dejanj. Za te namene je potrebno shranjevanje podatkov omejeno na podatke, ki so verjetno povezani s terorističnimi kaznivimi dejanji in lahko zato prispevajo k pregonu terorističnih kaznivih dejanj ali preprečevanju resnih tveganj za javno varnost.

- (22) Za zagotovitev sorazmernosti bi moralo biti obdobje shranjevanja omejeno na šest mesecev, da se ponudnikom vsebin omogoči dovolj časa za začetek postopka pregleda in da se organom za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj ter organom kazenskega pregona omogoči dostop do ustreznih podatkov za preiskovanje in pregon terorističnih kaznivih dejanj. Vendar se lahko to obdobje na zahtevo organa, ki izvaja pregled, podaljša kolikor je potrebno, če se postopek pregleda začne, vendar se ne zaključi v šestih mesecih. To obdobje bi moralo zadostovati, da lahko organi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj shranijo potrebne dokaze v zvezi s preiskavami, hkrati pa zagotovijo uravnoteženost z zadevnimi temeljnimi pravicami.
- (23) Ta uredba ne vpliva na postopkovna jamstva in postopkovne preiskovalne ukrepe, povezane z dostopom do vsebine in povezanih podatkov, ki se hranijo za namene preiskovanja in pregona terorističnih kaznivih dejanj, kot jih ureja nacionalno pravo držav članic, in v skladu z zakonodajo Unije.
- (24) Preglednost politik ponudnikov storitev gostovanja v zvezi s terorističnimi vsebinami je bistvenega pomena, da se poveča njihova odgovornost do uporabnikov in okrepi zaupanje državljanov v enotni digitalni trg. Ponudniki storitev gostovanja bi morali objaviti letna poročila o preglednosti, ki vsebujejo smiselne informacije o ukrepih, sprejetih v zvezi z odkrivanjem, prepoznavanjem in odstranjevanjem terorističnih vsebin.
- (25) Pritožbeni postopki so potreben zaščitni ukrep pred zmotno odstranitvijo vsebine, zaščitene na podlagi svobode izražanja in obveščanja. Ponudniki storitev gostovanja bi zato morali vzpostaviti uporabniku prijazne pritožbene mehanizme in zagotoviti, da se pritožbe obravnavajo hitro in popolnoma pregledno v odnosu do ponudnika vsebin. Zahteva, da mora ponudnik storitev gostovanja ponovno objaviti vsebino, če je bila zmotno odstranjena, ne vpliva na možnost, da ponudniki storitev gostovanja uveljavijo svoje pogoje iz drugih razlogov.
- (26) Učinkovito pravno varstvo v skladu s členom 19 PEU in členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah zahteva, da morajo imeti osebe možnost, da preverijo razloge, zaradi katerih je bila odstranjena vsebina, ki so jo naložili, ali je bil onemogočen dostop do nje. V ta namen bi moral dati ponudnik storitev gostovanja ponudniku vsebin na voljo smiselne informacije, ki mu omogočajo, da izpodbija odločitve. Vendar za to ni nujno potrebno uradno obvestilo, namenjeno ponudniku vsebin. Odvisno od okoliščin lahko ponudniki storitev gostovanja vsebino, ki se šteje za teroristično vsebino, nadomestijo s sporočilom, da je bila vsebina odstranjena ali dostop do nje onemogočen v skladu s to uredbo. Dodatne informacije o razlogih in možnostih, ki jih ima ponudnik vsebin za izpodbijanje odločitve, bi bilo treba zagotoviti na zahtevo. Če pristojni organi odločijo, da je zaradi javne varnosti, tudi v okviru preiskave, neprimerno ali neproduktivno neposredno obvestiti ponudnika vsebin o odstranitvi ali o onemogočenju dostopa do vsebine, bi morali o tem obvestiti ponudnika storitev gostovanja.
- (27) Da bi preprečili podvajanje in morebitno poseganje v preiskave, bi se morali pristojni organi medsebojno obveščati, usklajevati in sodelovati, kadar je to primerno tudi z Europolom, ko izdajo odredbo o odstranitvi ali pošljejo obvestilo ponudnikom storitev

gostovanja. Pri izvajanju določb te uredbe bi lahko Europol zagotovil podporo v skladu s svojim sedanjim mandatom in veljavnim pravnim okvirom.

- (28) Da bi zagotovili učinkovito in dovolj usklajeno izvajanje proaktivnih ukrepov, bi se morali pristojni organi v državah članicah medsebojno povezati glede razprav, ki jih imajo s ponudniki storitev gostovanja v zvezi z določitvijo, izvajanjem in ocenjevanjem posebnih proaktivnih ukrepov. Podobno je takšno sodelovanje potrebno tudi v zvezi s sprejemanjem pravil o kaznih ter izvajanjem in izvrševanjem kazni.
- (29) Ključnega pomena je, da je pristojni organ v državi članici, ki je odgovoren za naganje kazni, v celoti obveščen o izdaji odredb o odstranitvi in obvestil ter o naknadnih izmenjavah med ponudnikom storitev gostovanja in zadevnim pristojnim organom. V ta namen bi morale države članice zagotoviti ustrezne komunikacijske kanale in mehanizme, ki omogočajo pravočasno izmenjavo relevantnih informacij.
- (30) Da bi se olajšala hitra izmenjava med pristojnimi organi ter med pristojnimi organi in ponudniki storitev gostovanja ter da bi se preprečilo podvajanje prizadevanj, lahko države članice uporabijo orodja, ki jih je razvil Europol, kot so sedanja aplikacija za upravljanje obvestil o spletnih vsebinah (*Internet Referral Management application – IRMa*) ali orodja, ki jo bodo nasledila.
- (31) Zaradi še posebej hudih posledic nekaterih terorističnih vsebin bi morali ponudniki storitev gostovanja nemudoma obvestiti organe v zadevni državi članici ali pristojne organe v državi, v kateri imajo sedež ali pravnega zastopnika, o vsakem dokazu glede terorističnih kaznivih dejanj, s katerim se seznani. Za zagotovitev sorazmernosti je ta obveznost omejena na teroristična kazniva dejanja, kot so opredeljena v členu 3(1) Direktive (EU) 2017/541. Obveznost obveščanja ne pomeni, da morajo ponudniki storitev gostovanja aktivno iskati takšne dokaze. Zadevna država članica je tista država članica, ki ima sodno pristojnost za preiskovanje in pregon terorističnih kaznivih dejanj v skladu z Direktivo (EU) 2017/541 na podlagi državljanstva storilca kaznivega dejanja ali potencialne žrtve kaznivega dejanja ali ciljne lokacije terorističnega dejanja. V primeru dvoma lahko ponudniki storitev gostovanja informacije posredujejo Europolu, ki bi nato moral ukrepati v skladu s svojim mandatom, med drugim tudi tako, da informacije posreduje ustreznim nacionalnim organom.
- (32) Pristojnim organom v državah članicah bi bilo treba dovoliti, da take informacije uporabljajo za uvedbo preiskovalnih ukrepov, ki so na voljo v okviru zakonodaje držav članic ali Unije, vključno z izdajo evropskega naloga za predložitev dokazov v skladu z Uredbo o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah¹⁴.
- (33) Ponudniki storitev gostovanja in države članice bi morali vzpostaviti kontaktne točke, da bi se olajšalo hitro obravnavanje odredb o odstranitvi in obvestil. Kontaktna točka v nasprotju s pravnim zastopnikom služi operativnim namenom. Kontaktno točko ponudnika storitev gostovanja bi morala sestavljati namenska sredstva, ki omogočajo elektronsko predložitev odredb o odstranitvi in obvestil, ter tehnična sredstva in osebje, ki omogočajo njihovo hitro obdelavo. Ni nujno, da se kontaktna točka ponudnika storitev gostovanja fizično nahaja v Uniji, in ponudnik storitev gostovanja lahko v ta namen imenuje katero koli obstoječo kontaktno točko, pod pogojem, da lahko ta izpolnjuje naloge, določene v tej uredbi. Da se zagotovi odstranitev

¹⁴

COM(2018) 225 final.

teroristične vsebine ali onemogoči dostop do nje v eni uri od prejema odredbe o odstranitvi, bi morali ponudniki storitev gostovanja zagotoviti, da je kontaktna točka dosegljiva 24 ur na dan sedem dni v tednu. Informacije o kontaktni točki bi morale vključevati informacije o jeziku, v katerem se lahko naslovi. Za lažjo komunikacijo med ponudniki storitev gostovanja in pristojnimi organi se ponudnike storitev gostovanja spodbuja, da omogočajo komunikacijo v enem od uradnih jezikov Unije, v katerem so na voljo njihovi pogoji uporabe.

- (34) Ker ni splošne zahteve, da ponudniki storitev zagotovijo fizično prisotnost na ozemlju Unije, je treba zagotoviti, da je jasno, katera država članica ima sodno pristojnost nad ponudnikom, ki zagotavlja storitve gostovanja v Uniji. Praviloma ponudnik storitev gostovanja spada pod sodno pristojnost države članice, v kateri ima glavni sedež ali v kateri je imenoval pravnega zastopnika. Ne glede na to pa bi moralo biti v primeru, ko je odredbo o odstranitvi izdala druga država članica, njenim pristojnim organom omogočeno, da to odredbo izvršijo z uporabo prisilnih ukrepov nekaznovalne narave, kot so plačila kazni. Kar zadeva ponudnika storitev gostovanja, ki nima sedeža v Uniji in ne imenuje pravnega zastopnika, bi morala imeti vsaka država članica kljub temu možnost izreči kazni, pod pogojem, da se spoštuje načelo *ne bis in idem*.
- (35) Tisti ponudniki storitev gostovanja, ki nimajo sedeža v Uniji, bi morali pisno imenovati pravnega zastopnika, da se zagotovi skladnost z obveznostmi iz te uredbe in njihovo izvrševanje.
- (36) Pravni zastopnik bi moral biti zakonsko pooblaščen za delovanje v imenu ponudnika storitev gostovanja.
- (37) Za namene te uredbe bi morale države članice imenovati pristojne organe. Zahteva za imenovanje pristojnih organov ne pomeni nujno ustanovitve novih organov, ampak so lahko v ta namen imenovana že obstoječa telesa, ki se zadolžijo za izvajanje nalog iz te uredbe. Ta uredba zahteva imenovanje organov, ki bodo pristojni za izdajo odredb o odstranitvi in obvestil, nadzor nad proaktivnimi ukrepi ter izrekanje kazni. Države članice odločijo, koliko organov želijo imenovati za te naloge.
- (38) Kazni so nujne, da se zagotovi, da ponudniki storitev gostovanja učinkovito izvajajo svoje obveznosti v skladu s to uredbo. Države članice bi morale sprejeti pravila o kaznih, po potrebi tudi smernice za določanje glob. Posebno stroge kazni se določijo v primeru, ko ponudnik storitev gostovanja sistematično ne odstranjuje terorističnih vsebin ali ne onemogoča dostopa do njih v eni uri od prejema odredbe o odstranitvi. Nespoštovanje roka v posameznih primerih se lahko sankcionira, in sicer ob upoštevanju načel *ne bis in idem* in sorazmernosti, pri čemer se zagotovi, da se pri takšnih sankcijah upošteva sistematično neizpolnjevanje obveznosti. Za zagotovitev pravne varnosti bi bilo treba v uredbi določiti, v kolikšnem obsegu se lahko kaznuje neizpolnjevanje zadevnih obveznosti. Kazni za neizpolnjevanje obveznosti iz člena 6 bi bilo treba sprejeti samo v zvezi z obveznostmi, ki izhajajo iz zahteve po poročanju v skladu s členom 6(2) ali odločitve o uvedbi dodatnih proaktivnih ukrepov v skladu s členom 6(4). Pri odločanju o tem, ali bi bilo treba naložiti denarne kazni, je treba ustrezno upoštevati finančna sredstva ponudnika. Države članice zagotovijo, da kazni ne spodbujajo odstranjevanja vsebin, ki niso teroristične.
- (39) Uporaba standardiziranih predlog omogoča lažje sodelovanje in izmenjavo informacij med pristojnimi organi in ponudniki storitev, kar jim omogoča hitrejšo in učinkovitejšo sporazumevanje. Zlasti je pomembno, da se po prejemu odredbe o odstranitvi zagotovi hitro ukrepanje. Uporaba predlog zniža stroške prevajanja in prispeva k visokemu standardu kakovosti. Podobno bi obrazci za odgovor omogočili standardizirano

izmenjavo informacij, kar bi bilo zlasti pomembno v primerih, ko ponudniki storitev ne morejo izpolniti odredbe. Načini pošiljanja, ki zahtevajo potrditev pristnosti, lahko jamčijo za verodostojnost odredbe o odstranitvi, vključno s točnim datumom in uro, ko je bila odredba poslana in prejeta.

- (40) Da se po potrebi omogoči hitra sprememba vsebine predlog, ki se uporabljajo za namene te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije za spremembo prilog I, II in III k tej uredbi. Da bi lahko Komisija upoštevala razvoj tehnologije in povezanega pravnega okvira, bi morala biti pooblaščen tudi za sprejemanje delegiranih aktov za dopolnitev te uredbe s tehničnimi zahtevami za elektronska sredstva, ki jih uporabljajo pristojni organi za pošiljanje odredb o odstranitvi. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje¹⁵. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (41) Države članice bi morale zbirati informacije o izvajanju zakonodaje. Za pridobivanje podatkov, potrebnih za oceno izvajanja zakonodaje, bi bilo treba pripraviti podroben program za spremljanje dosežkov, rezultatov in učinkov te uredbe.
- (42) Komisija bi morala na podlagi ugotovitev in zaključkov iz poročila o izvajanju ter rezultatov spremljanja izvesti oceno izvajanja te uredbe ne prej kot tri leta po začetku njene veljavnosti. Ocena bi morala temeljiti na petih merilih, in sicer učinkovitosti, uspešnosti, ustreznosti, skladnosti in dodani vrednosti EU. Ocenila bo delovanje različnih operativnih in tehničnih ukrepov, predvidenih v Uredbi, vključno z uspešnostjo ukrepov za izboljšanje odkrivanja, prepoznavanja in odstranjevanja terorističnih vsebin, uspešnostjo zaščitnih mehanizmov ter učinki na potencialno prizadete pravice in interese tretjih oseb, vključno s pregledom zahteve po obveščanju ponudnikov vsebin.
- (43) Ker cilja te uredbe, tj. zagotavljanja nemotenega delovanja enotnega digitalnega trga s preprečevanjem širjenja terorističnih spletnih vsebin, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov omejitve lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

¹⁵

UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ODDELEK I SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa enotna pravila za preprečevanje zlorabe storitev gostovanja za razširjanje terorističnih spletnih vsebin. Določa zlasti:
 - (a) pravila o dolžnostih skrbnega ravnanja, ki veljajo za ponudnike storitev gostovanja, da preprečijo razširjanje terorističnih vsebin prek svojih storitev in po potrebi zagotovijo njihovo hitro odstranitev;
 - (b) sklop ukrepov, ki jih morajo uvesti države članice za prepoznavanje terorističnih vsebin, omogočanje njihove hitre odstranitve s strani ponudnikov storitev gostovanja ter olajšanje sodelovanja s pristojnimi organi v drugih državah članicah, ponudniki storitev gostovanja in po potrebi ustreznimi organi Unije.
2. Ta uredba se uporablja za ponudnike storitev gostovanja, ki ponujajo storitve v Uniji, ne glede na njihov glavni sedež.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „ponudnik storitev gostovanja“ pomeni ponudnika storitev informacijske družbe, ki vključujejo shranjevanje informacij, ki jih zagotovi ponudnik vsebin in na njegovo zahtevo, ter dajanje shranjenih informacij na voljo tretjim osebam;
- (2) „ponudnik vsebin“ pomeni uporabnika, ki je zagotovil informacije, ki jih ponudnik storitev gostovanja hrani ali jih je hranil na zahtevo uporabnika;
- (3) „ponujati storitve v Uniji“ pomeni: omogočati pravnim ali fizičnim osebam v eni ali več državah članicah, da uporabljajo storitve ponudnika storitev gostovanja, ki je močno povezan z zadevno državo članico ali državami članicami, na naslednje načine:
 - (a) ponudnik storitev gostovanja ima sedež v Uniji;
 - (b) znatno število uporabnikov v eni ali več državah članicah;
 - (c) ciljno usmerjanje dejavnosti v eno ali več držav članic;
- (4) „teroristična kazniva dejanja“ pomenijo kazniva dejanja, kot so opredeljena v členu 3(1) Direktive (EU) 2017/541;
- (5) „teroristična vsebina“ pomeni eno ali več naslednjih informacij:
 - (a) napeljevanje k storitvi terorističnih kaznivih dejanj in njihovo zagovarjanje, tudi s poveljevanjem, s čimer se povzroči nevarnost storitve takih dejanj;
 - (b) spodbujanje prispevanja k terorističnim kaznivim dejanjem;

- (c) promoviranje dejavnosti teroristične skupine, zlasti s spodbujanjem udeležbe v teroristični skupini ali podpore teroristični skupini v smislu člena 2(3) Direktive (EU) 2017/541;
 - (d) dajanje navodil o metodah ali tehnikah, ki se uporabljajo za storitev terorističnih kaznivih dejanj;
- (6) „razširjanje terorističnih vsebin“ pomeni omogočanje dostopa do terorističnih vsebin tretjim osebam prek storitev ponudnikov storitev gostovanja;
 - (7) „pogoji“ pomeni vse pogoje in klavzule, ne glede na njihovo ime ali obliko, ki urejajo pogodbeno razmerje med ponudnikom storitev gostovanja in njihovimi uporabniki;
 - (8) „obvestilo“ pomeni sporočilo pristojnega organa ali, kjer je to ustrezno, ustreznega organa Unije ponudniku storitev gostovanja o informacijah, ki bi lahko veljale za teroristične vsebine, da ponudnik prostovoljno preuči njihovo združljivost s svojimi pogoji, namenjenimi preprečevanju razširjanja terorističnih vsebin;
 - (9) „glavni sedež“ pomeni glavno upravo ali registrirani sedež, kjer se izvajajo glavne finančne naloge in operativni nadzor.

ODDELEK II

Ukrepi za preprečevanje razširjanja terorističnih spletnih vsebin

Člen 3

Dolžnosti skrbnega ravnanja

- 1. Ponudniki storitev gostovanja v skladu s to uredbo sprejmejo ustrezne, razumne in sorazmerne ukrepe za preprečevanje razširjanja terorističnih vsebin in zaščito uporabnikov pred terorističnimi vsebinami. Pri tem postopajo skrbno, sorazmerno in nediskriminatorno ter ob ustreznem upoštevanju temeljnih pravic uporabnikov, upoštevajo pa tudi temeljni pomen svobode izražanja in obveščanja v odprti in demokratični družbi.
- 2. Ponudniki storitev gostovanja v svoje pogoje vključijo določbe za preprečevanje razširjanja terorističnih vsebin in jih uporabljajo.

Člen 4

Odredbe o odstranitvi

- 1. Pristojni organ je pooblaščen, da izda odločitev, s katero od ponudnika storitev gostovanja zahteva, da odstrani teroristično vsebino ali onemogoči dostop do nje.
- 2. Ponudniki storitev gostovanja odstranijo teroristično vsebino ali onemogočijo dostop do nje v eni uri od prejema odredbe o odstranitvi.
- 3. Odredbe o odstranitvi vsebujejo naslednje elemente v skladu s predlogo iz Priloge I:
 - (a) navedbo pristojnega organa, ki je izdal odredbo o odstranitvi, in potrditev pristnosti odredbe o odstranitvi s strani pristojnega organa;
 - (b) obrazložitev razlogov, zakaj se vsebina šteje za teroristično vsebino, vsaj s sklicevanjem na kategorije terorističnih vsebin iz člena 2(5);
 - (c) enotni naslov vira (URL – *Uniform Resource Locator*) in po potrebi dodatne informacije, ki omogočajo opredelitev vsebine iz obvestila;

- (d) sklic na to uredbo kot pravno podlago za odredbo o odstranitvi;
 - (e) datum in časovni žig izdaje;
 - (f) informacije o možnostih sodnega varstva, ki so na voljo ponudniku storitev gostovanja in ponudniku vsebin;
 - (g) kadar je ustrezno, odločitev, da se ne razkrijejo informacije o odstranitvi terorističnih vsebin ali onemogočenju dostopa do njih iz člena 11.
4. Pristojni organ na zahtevo ponudnika storitev gostovanja ali ponudnika vsebin predloži podrobno obrazložitev razlogov, brez poseganja v obveznost ponudnika storitev gostovanja, da v roku iz odstavka 2 ravna v skladu z odredbo o odstranitvi.
 5. Pristojni organi odredbo o odstranitvi naslovijo na glavni sedež ponudnika storitev gostovanja ali na pravnega zastopnika, ki ga imenuje ponudnik storitev gostovanja v skladu s členom 16, in jo posredujejo kontaktni točki iz člena 14(1). Take odredbe se pošljejo z elektronskimi sredstvi, ki ustvarijo pisni zapis na tak način, da se omogoči ugotavljanje pristnosti pošiljatelja, vključno s točnostjo datuma in časa pošiljanja in prejema odredbe.
 6. Ponudniki storitev gostovanja potrdijo prejem in brez nepotrebnega odlašanja obvestijo pristojni organ o odstranitvi teroristične vsebine ali onemogočenju dostopa do nje, pri čemer navedejo zlasti čas ukrepanja, za to pa uporabijo predlogo iz Priloge II.
 7. Če ponudnik storitev gostovanja ne more izpolniti odredbe o odstranitvi zaradi višje sile ali ker je to dejansko nemogoče in ponudnik storitev gostovanja na to nima vpliva, o tem brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojni organ in pri tem navede razloge, za kar uporabi predlogo iz Priloge III. Rok iz odstavka 2 velja takoj, ko navedeni razlogi niso več prisotni.
 8. Če ponudnik storitev gostovanja ne more izpolniti odredbe o odstranitvi, ker so v njej očitne napake ali ker v njej ni dovolj informacij za izvršitev odredbe, o tem brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojni organ in zaprosi za potrebna pojasnila, za kar uporabi predlogo iz Priloge III. Rok iz odstavka 2 velja takoj, ko se zagotovi pojasnilo.
 9. Pristojni organ, ki je izdal odredbo o odstranitvi, obvesti pristojni organ iz člena 17(1)(c), ki nadzoruje izvajanje proaktivnih ukrepov, ko postane odredba o odstranitvi dokončna. Odredba o odstranitvi postane dokončna, če zoper njo ni bila vložena pritožba v roku iz veljavnega nacionalnega prava ali če je bila po pritožbi potrjena.

Člen 5 *Obvestila*

1. Pristojni organ ali ustrezeni organ Unije lahko ponudniku storitev gostovanja pošlje obvestilo.
2. Ponudniki storitev gostovanja sprejmejo operativne in tehnične ukrepe, ki omogočajo hitro oceno vsebine, ki so jim jo pristojni organi in, kjer je primerno, ustrezeni organi Unije poslali v prostovoljno obravnavo.
3. Obvestilo se naslovi na glavni sedež ponudnika storitev gostovanja ali na pravnega zastopnika, ki ga imenuje ponudnik storitev gostovanja v skladu s členom 16, in posreduje kontaktni točki iz člena 14(1). Taka obvestila se pošljejo elektronsko.

4. Obvestilo vsebuje dovolj podrobne informacije, vključno z razlogi, zakaj se vsebina šteje za teroristično vsebino, URL in po potrebi dodatnimi informacijami, ki omogočajo opredelitev teroristične vsebine iz obvestila.
5. Ponudnik storitev gostovanja prednostno oceni vsebino, opredeljeno v obvestilu, glede na svoje pogoje ter odloči, ali bo navedeno vsebino odstranil ali onemogočil dostop do nje.
6. Ponudnik storitev gostovanja takoj obvesti pristojni organ ali ustrezni organ Unije o izidu ocene in časovnem okviru morebitnih ukrepov, sprejetih na podlagi obvestila.
7. Kadar ponudnik storitev gostovanja meni, da obvestilo ne vsebuje zadostnih informacij za oceno vsebine iz obvestila, o tem nemudoma obvesti pristojne organe ali ustrezni organ Unije, pri čemer navede potrebne nadaljnje informacije ali pojasnila.

Člen 6 *Proaktivni ukrepi*

1. Ponudniki storitev gostovanja po potrebi sprejmejo proaktivne ukrepe za zaščito svojih storitev pred razširjanjem terorističnih vsebin. Ukrepi so učinkoviti in sorazmerni ter upoštevajo tveganje in raven izpostavljenosti terorističnim vsebinam, temeljne pravice uporabnikov ter temeljni pomen svobode izražanja in obveščanja v odprti in demokratični družbi.
2. Kadar je bil pristojni organ iz člena 17(1)(c) obveščen v skladu s členom 4(9), od ponudnika storitev gostovanja zahteva, da v treh mesecih po prejemu zahteve in nato vsaj enkrat letno predloži poročilo o posebnih proaktivnih ukrepih, ki jih je sprejel, vključno z uporabo avtomatiziranih orodij, da bi:
 - (a) preprečil ponovno nalaganje vsebin, ki so bile že odstranjene ali do katerih je bil dostop onemogočen, ker se štejejo za teroristične vsebine;
 - (b) odkril, prepoznal in hitro odstranil teroristične vsebine ali onemogočil dostop do njih.

Takšna zahteva se pošlje na glavni sedež ponudnika storitev gostovanja ali pravnemu zastopniku, ki ga je imenoval ponudnik storitev.

Poročila vključujejo vse ustrezne informacije, ki pristojnemu organu iz člena 17(1)(c) omogočajo, da oceni, ali so proaktivni ukrepi učinkoviti in sorazmerni, vključno z oceno delovanja vseh uporabljenih avtomatiziranih orodij, pa tudi uporabljenih mehanizmov človeškega nadzora in preverjanja.

3. Kadar pristojni organ iz člena 17(1)(c) meni, da proaktivni ukrepi, ki so bili sprejeti in sporočeni v skladu z odstavkom 2, ne zadoščajo za zmanjšanje in obvladovanje tveganja in ravni izpostavljenosti, lahko od ponudnika storitev gostovanja zahteva, da sprejme posebne dodatne proaktivne ukrepe. V ta namen ponudnik storitev gostovanja sodeluje s pristojnim organom iz člena 17(1)(c), da se opredelijo posebni ukrepi, ki jih sprejme ponudnik storitev gostovanja, ter določijo ključni cilji in referenčna merila ter časovni raspored za njihovo izvajanje.
4. Če v treh mesecih od zahteve v skladu z odstavkom 3 ni mogoče doseči dogovora, lahko pristojni organ iz člena 17(1)(c) izda odločitev, s katero naloži posebne dodatne potrebne in sorazmerne proaktivne ukrepe. V odločitvi se upoštevajo zlasti gospodarska zmogljivost ponudnika storitev gostovanja in učinek takih ukrepov na

temeljne pravice uporabnikov ter temeljni pomen svobode izražanja in obveščanja. Takšna odločitev se pošlje na glavni sedež ponudnika storitev gostovanja ali pravnemu zastopniku, ki ga je imenoval ponudnik storitev. Ponudnik storitev gostovanja redno poroča o izvajanju takih ukrepov v skladu z navodili pristojnega organa iz člena 17(1)(c).

5. Ponudnik storitev gostovanja lahko kadar koli zahteva, da pristojni organ iz člena 17(1)(c) pregleda in po potrebi prekliče zahtevo ali odločitev v skladu z odstavkom 2, 3 oziroma 4. Pristojni organ zagotovi utemeljeno odločitev v razumnem roku po tem, ko je prejel zahtevo ponudnika storitev gostovanja.

Člen 7

Shranjevanje vsebine in povezanih podatkov

1. Ponudniki storitev gostovanja shranijo teroristično vsebino, ki so jo odstranili zaradi odredbe o odstranitvi, obvestila ali proaktivnih ukrepov v skladu s členi 4, 5 in 6, ter povezane podatke, ki so bili odstranjeni kot posledica odstranitve teroristične vsebine, ki so potrebni za:
 - (a) postopke upravnega ali sodnega pregleda;
 - (b) preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih kaznivih dejanj.
2. Teroristična vsebina in povezani podatki iz odstavka 1 se hranijo šest mesecev. Teroristična vsebina se na zahtevo pristojnega organa ali sodišča hrani daljše obdobje, če in kolikor časa je to potrebno za tekoče postopke upravnega ali sodnega pregleda iz odstavka 1(a).
3. Ponudniki storitev gostovanja zagotovijo, da za teroristično vsebino in z njo povezane podatke, shranjene v skladu z odstavkoma 1 in 2, veljajo ustrezni tehnični in organizacijski zaščitni ukrepi.

S temi tehničnimi in organizacijskimi zaščitnimi ukrepi se zagotovi, da se do shranjene teroristične vsebine in z njo povezanih podatkov dostopa in se jih obdeluje le za namene iz odstavka 1, ter visoka raven varnosti zadevnih osebnih podatkov. Ponudniki storitev gostovanja te zaščitne ukrepe po potrebi pregledajo in posodobijo.

ODDELEK III ZAŠČITNI UKREPI IN ODGOVORNOST

Člen 8

Obveznosti glede preglednosti

1. Ponudniki storitev gostovanja v svojih pogojih določijo politiko za preprečevanje razširjanja terorističnih vsebin, po potrebi vključno s smiselno razlago delovanja proaktivnih ukrepov, vključno z uporabo avtomatiziranih orodij.
2. Ponudniki storitev gostovanja objavijo letna poročila o preglednosti glede ukrepov, sprejetih proti razširjanju terorističnih vsebin.
3. Poročila o preglednosti vsebujejo vsaj naslednje informacije:
 - (a) informacije o ukrepih ponudnika storitev gostovanja v zvezi z odkrivanjem, prepoznavanjem in odstranjevanjem terorističnih vsebin;

- (b) informacije o ukrepih ponudnika storitev gostovanja za preprečevanje ponovnega nalaganja vsebin, ki so bile že odstranjene ali do katerih je bil dostop onemogočen, ker se štejejo za teroristične vsebine;
- (c) število terorističnih vsebin, ki so bile odstranjene ali do katerih je bil dostop onemogočen v skladu z odredbami o odstranitvi, obvestili oziroma proaktivnimi ukrepi;
- (d) pregled in izid pritožbenih postopkov.

Člen 9

Zaščitni ukrepi v zvezi z uporabo in izvajanjem proaktivnih ukrepov

1. Kadar ponudniki storitev gostovanja v skladu s to uredbo uporabljajo avtomatizirana orodja v zvezi z vsebinami, ki jih hranijo, zagotovijo učinkovite in ustrezne zaščitne ukrepe za zagotovitev, da so odločitve, ki se sprejmejo v zvezi s temi vsebinami, zlasti odločitve, da se vsebine, ki se štejejo za teroristične, odstranijo ali se onemogoči dostop do njih, pravilne in utemeljene.
2. Zaščitni ukrepi vključujejo zlasti človeški nadzor in preverjanje, kjer je to primerno, in v vsakem primeru, če je potrebna podrobna analiza zadevnih okoliščin za ugotovitev, ali se vsebine štejejo za teroristične ali ne.

Člen 10

Pritožbeni mehanizmi

1. Ponudniki storitev gostovanja vzpostavijo učinkovite in dostopne mehanizme, ki ponudnikom vsebin, katerih vsebina je bila odstranjena ali je bil onemogočen dostop do nje zaradi obvestila v skladu s členom 5 ali proaktivnih ukrepov v skladu s členom 6, omogočajo, da vložijo pritožbo zoper ukrep ponudnika storitev gostovanja in zahtevajo ponovno objavo vsebine.
2. Ponudniki storitev gostovanja nemudoma preučijo vsako pritožbo, ki jo prejmejo, in brez nepotrebnega odlašanja ponovno objavijo vsebino, kadar sta bila odstranitev ali onemogočenje dostopa neupravičena. Pritožnika obvestijo o izidu pregleda.

Člen 11

Informacije za ponudnike vsebin

1. Kadar ponudniki storitev gostovanja odstranijo teroristične vsebine ali onemogočijo dostop do njih, ponudniku vsebin zagotovijo informacije o odstranitvi ali onemogočenju dostopa do terorističnih vsebin.
2. Ponudnik storitev gostovanja ponudnika vsebin na njegovo zahtevo obvesti o razlogih za odstranitev ali onemogočenje dostopa in možnostih za izpodbijanje odločitve.
3. Obveznost iz odstavkov 1 in 2 se ne uporablja, kadar pristojni organ odloči, da se razlogi ne razkrijejo zaradi razlogov javne varnosti, kot so preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje in pregon terorističnih kaznivih dejanj, toliko časa, kot je potrebno, vendar ne več kot [štiri] tedne od sprejetja navedene odločitve. V takem primeru ponudnik storitev gostovanja ne razkrije nobenih informacij o odstranitvi ali onemogočenju dostopa do terorističnih vsebin.

ODDELEK IV

Sodelovanje med pristojnimi organi, organi Unije in ponudniki storitev gostovanja

Člen 12

Zmogljivosti pristojnih organov

Države članice zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi potrebne zmogljivosti in zadostne vire za doseganje ciljev in izpolnjevanje obveznosti iz te uredbe.

Člen 13

Sodelovanje med ponudniki storitev gostovanja, pristojnimi organi in po potrebi ustreznimi organi Unije

1. Pristojni organi v državah članicah se obveščajo, usklajujejo in sodelujejo med seboj ter po potrebi z ustreznimi organi Unije, kot je Europol, v zvezi z odredbami o odstranitvi in obvestili, da bi se izognili podvajanju, okrepili usklajevanje in preprečili poseganje v preiskave v različnih državah članicah.
2. Pristojni organi v državah članicah obvestijo pristojni organ iz člena 17(1)(c) in (d) in se usklajujejo ter sodelujejo z njim v zvezi z ukrepi, sprejetimi na podlagi člena 6, ter izvršilnimi ukrepi v skladu s členom 18. Države članice zagotovijo, da ima pristojni organ iz člena 17(1)(c) in (d) vse ustrezne informacije. V ta namen države članice zagotovijo ustrezne komunikacijske kanale ali mehanizme, da zagotovijo pravočasno izmenjavo relevantnih informacij.
3. Države članice in ponudniki storitev gostovanja se lahko odločijo za uporabo namenskih orodij, po potrebi vključno s tistimi, ki so jih vzpostavili ustrezni organi Unije, kot je Europol, da se olajša zlasti:
 - (a) obdelava odredb o odstranitvi in povratne informacije v zvezi z njimi v skladu s členom 4;
 - (b) obdelava obvestil in povratne informacije v zvezi z njimi v skladu s členom 5;
 - (c) sodelovanje s ciljem določitve in izvajanja proaktivnih ukrepov v skladu s členom 6.
4. Kadar imajo ponudniki storitev gostovanja informacije glede kakršnih koli dokazov o terorističnih kaznivih dejanjih, o tem takoj obvestijo organe, pristojne za preiskovanje in pregon kaznivih dejanj v zadevni državi članici, ali kontaktno točko v državi članici v skladu s členom 14(2), kjer imajo glavni sedež ali pravnega zastopnika. Ponudniki storitev gostovanja lahko te informacije v primeru dvoma posredujejo Europolu za ustrezno nadaljnje ukrepanje.

Člen 14

Kontaktne točke

1. Ponudniki storitev gostovanja vzpostavijo kontaktno točko, ki omogoča elektronsko sprejemanje odredb o odstranitvi in obvestil, ter zagotovijo njihovo hitro obdelavo v skladu s členoma 4 in 5. Ponudniki storitev gostovanja zagotovijo, da so te informacije javno dostopne.
2. Informacije iz odstavka 1 navajajo uradni jezik ali jezike Unije v skladu z Uredbo 1/58, v katerih se je mogoče obrniti na kontaktno točko in v katerih potekajo nadaljnje izmenjave glede odredb o odstranitvi in obvestil v skladu s členoma 4 in 5.

Navedeno vključuje vsaj enega od uradnih jezikov države članice, v kateri ima ponudnik storitev gostovanja svoj glavni sedež, ali v kateri ima prebivališče ali sedež njegov pravni zastopnik v skladu s členom 16.

3. Države članice vzpostavijo kontaktno točko za obravnavo zahtev za pojasnila in povratne informacije v zvezi z odredbami o odstranitvi in obvestili, ki so jih izdale. Informacije o kontaktni točki so javno dostopne.

ODDELEK V IZVAJANJE IN IZVRŠEVANJE

Člen 15

Sodna pristojnost

1. Država članica, v kateri se nahaja glavni sedež ponudnika storitev gostovanja, ima sodno pristojnost za namene členov 6, 18 in 21. Za ponudnika storitev gostovanja, ki nima glavnega sedeža v eni od držav članic, se šteje, da je v sodni pristojnosti države članice, v kateri ima prebivališče ali sedež pravni zastopnik iz člena 16.
2. Kadar ponudnik storitev gostovanja ne imenuje pravnega zastopnika, imajo sodno pristojnost vse države članice.
3. Kadar je odredbo o odstranitvi v skladu s členom 4(1) izdal organ druge države članice, ima ta država članica sodno pristojnost, da v skladu s svojim nacionalnim pravom sprejme prisilne ukrepe za izvršitev odredbe o odstranitvi.

Člen 16

Pravni zastopnik

1. Ponudnik storitev gostovanja, ki nima sedeža v Uniji, a ponuja storitve v Uniji, pisno imenuje pravno ali fizično osebo kot svojega pravnega zastopnika v Uniji za prejemanje odredb o odstranitvi, obvestil, zahtev in odločitev, ki jih izdajo pristojni organi na podlagi te uredbe, zagotavljanje skladnosti z njimi in njihovo izvrševanje. Pravni zastopnik ima prebivališče ali sedež v eni od držav članic, kjer ponudnik storitev gostovanja ponuja storitve.
2. Ponudnik storitev gostovanja pravnega zastopnika pooblasti, da v njegovem imenu prejema odredbe o odstranitvi, obvestila, zahteve in odločitve iz odstavka 1, zagotavlja skladnost z njimi in jih izvršuje. Ponudniki storitev gostovanja svojemu pravnemu zastopniku zagotovijo potrebna pooblastila in sredstva za sodelovanje s pristojnimi organi ter zagotavljanje skladnosti s temi odločitvami in odredbami.
3. Imenovani pravni zastopnik je lahko odgovoren za neizpolnjevanje obveznosti iz te uredbe, brez poseganja v odgovornost in pravne ukrepe, ki bi se lahko sprožili zoper ponudnika storitev gostovanja.
4. Ponudnik storitev gostovanja o tem imenovanju obvesti pristojni organ iz člena 17(1)(d) v državi članici, v kateri pravni zastopnik prebiva ali ima svoj sedež. Informacije o pravnem zastopniku so javno dostopne.

ODDELEK VI KONČNE DOLOČBE

Člen 17
Imenovanje pristojnih organov

1. Vsaka država članica imenuje organ ali organe, ki so pristojni za:
 - (a) izdajanje odredb o odstranitvi v skladu s členom 4;
 - (b) odkrivanje in prepoznavanje terorističnih vsebin ter pošiljanje obvestil ponudnikom storitev gostovanja v skladu s členom 5;
 - (c) nadzor izvajanja proaktivnih ukrepov v skladu s členom 6;
 - (d) izvrševanje obveznosti iz te uredbe v obliki kazni v skladu s členom 18.
2. Države članice najpozneje do [*šest mesecev po začetku veljavnosti te uredbe*] uradno obvestijo Komisijo o pristojnih organih iz odstavka 1. Komisija objavi uradno obvestilo in njegove morebitne spremembe v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 18
Kazni

1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve obveznosti s strani ponudnikov storitev gostovanja v skladu s to uredbo, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Take kazni so omejene na kršenje obveznosti iz:
 - (a) člena 3(2) (pogoji ponudnikov storitev gostovanja);
 - (b) člena 4(2) in (6) (izvajanje odredb o odstranitvi in povratne informacije o njih);
 - (c) člena 5(5) in (6) (ocena obvestil in povratne informacije o njih);
 - (d) člena 6(2) in (4) (poročila o proaktivnih ukrepih in sprejetje ukrepov po odločitvi o uvedbi posebnih proaktivnih ukrepov);
 - (e) člena 7 (shranjevanje podatkov);
 - (f) člena 8 (preglednost);
 - (g) člena 9 (zaščitni ukrepi v zvezi s proaktivnimi ukrepi);
 - (h) člena 10 (pritožbeni postopki);
 - (i) člena 11 (informacije za ponudnike vsebin);
 - (j) člena 13(4) (informacije glede dokazov o terorističnih kaznivih dejanjih);
 - (k) člena 14(1) (kontaktne točke);
 - (l) člena 16 (imenovanje pravnega zastopnika).
2. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice najpozneje do [*šest mesecev po začetku veljavnosti te uredbe*] uradno obvestijo Komisijo o teh pravilih in ukrepih ter jo nemudoma obvestijo o kakršnih koli naknadnih spremembah, ki vplivajo nanje.
3. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju vrste in ravni kazni upoštevajo vse pomembne okoliščine, vključno z:
 - (a) naravo, resnostjo in trajanjem kršitve;
 - (b) namerno ali malomarno naravo kršitve;
 - (c) predhodnimi kršitvami s strani odgovorne pravne osebe;

- (d) finančno trdnostjo odgovorne pravne osebe;
 - (e) ravno sodelovanja ponudnika storitev gostovanja s pristojnimi organi.
4. Države članice zagotovijo, da za sistematično neizpolnjevanje obveznosti iz člena 4(2) veljajo denarne kazni v višini do 4 % skupnega prometa ponudnika storitev gostovanja v zadnjem poslovnem letu.

Člen 19

Tehnične zahteve in spremembe predlog za odredbe o odstranitvi

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 20, s katerimi dopolni to uredbo s tehničnimi zahtevami za elektronska sredstva, ki jih pristojni organi uporabljajo za pošiljanje odredb o odstranitvi.
2. Komisija je pooblaščen, da sprejme take delegirane akte za spremembo prilog I, II in III, da bi se učinkovito obravnavala morebitna potreba po izboljšavah v zvezi z vsebino obrazcev za odredbe o odstranitvi in obrazcev, ki se uporabijo za predložitev informacij o nezmožnosti izvršitve odredbe o odstranitvi.

Člen 20

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 19 se prenese na Komisijo za nedoločen čas od [datum začetka uporabe te uredbe].
3. Prenos pooblastila iz člena 19 lahko Evropski parlament ali Svet kadar koli prekliče. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Pred sprejetjem delegiranega akta se Komisija posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenuje vsaka država članica v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 19, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet v dveh mesecih od uradnega obvestila, ki sta ga prejela v zvezi s tem aktom, ne nasprotujeta ali če pred iztekom tega roka oba obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 21

Spremljanje

1. Države članice od svojih pristojnih organov in ponudnikov storitev gostovanja pod njihovo sodno pristojnostjo zberejo in Komisiji vsako leto do [31. marca] pošljejo informacije o ukrepih, ki so jih sprejeli v skladu s to uredbo. Te informacije vključujejo:

- (a) informacije o številu izdanih odredb o odstranitvi in izdanih obvestil, številu terorističnih vsebin, ki so bile odstranjene ali dostop do njih onemogočen, vključno z ustreznimi časovnimi okviri v skladu s členoma 4 in 5;
 - (b) informacije o posebnih proaktivnih ukrepih, sprejetih v skladu s členom 6, vključno s količino terorističnih vsebin, ki so bile odstranjene ali dostop do njih onemogočen, in ustreznimi časovnimi okviri;
 - (c) informacije o številu začelih pritožbenih postopkov in ukrepih, ki so jih ponudniki storitev gostovanja sprejeli v skladu s členom 10;
 - (d) informacije o številu začelih postopkov sodnega varstva in odločitvah, ki jih je sprejel pristojni organ v skladu z nacionalno zakonodajo.
2. Komisija najpozneje do *[eno leto po začetku uporabe te uredbe]* vzpostavi podroben program za spremljanje dosežkov, rezultatov in učinkov te uredbe. V programu spremljanja se določijo kazalniki in načini ter časovni intervali za zbiranje podatkov in drugih potrebnih dokazov. Določijo se ukrepi, ki jih morajo Komisija in države članice sprejeti pri zbiranju in analizi podatkov in drugih dokazov za spremljanje napredka in oceno te uredbe v skladu s členom 23.

Člen 22 *Poročilo o izvajanju*

Komisija do ... *[dve leti po začetku veljavnosti te uredbe]* Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o uporabi te uredbe. V poročilu Komisije se upoštevajo informacije o spremljanju v skladu s členom 21 in informacije, ki izhajajo iz obveznosti glede preglednosti v skladu s členom 8. Države članice predložijo Komisiji informacije, potrebne za pripravo poročila.

Člen 23 *Ocena*

Ne prej kot *[tri leta od datuma začetka uporabe te uredbe]* Komisija izvede oceno te uredbe ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o njeni uporabi, vključno z delovanjem in učinkovitostjo zaščitnih mehanizmov. Poročilu se po potrebi priložijo zakonodajni predlogi. Države članice predložijo Komisiji informacije, potrebne za pripravo poročila.

Člen 24 *Začetek veljavnosti*

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od *[6 mesecev po začetku njene veljavnosti]*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik